WEEKBLAD

4 frank per nummer.

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr 541. — 10 AUGUSTUS 1950. — 24 BLZ.

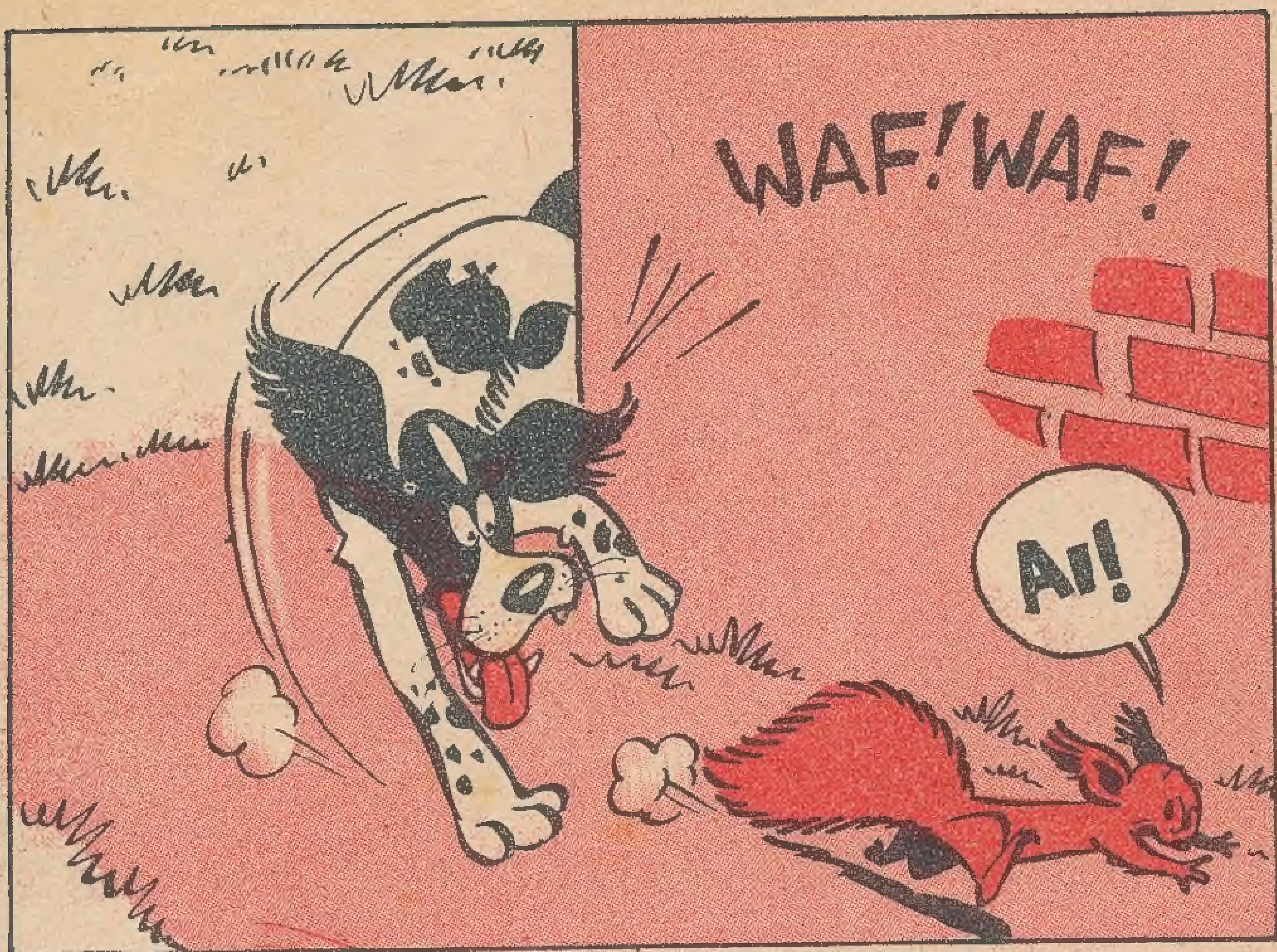

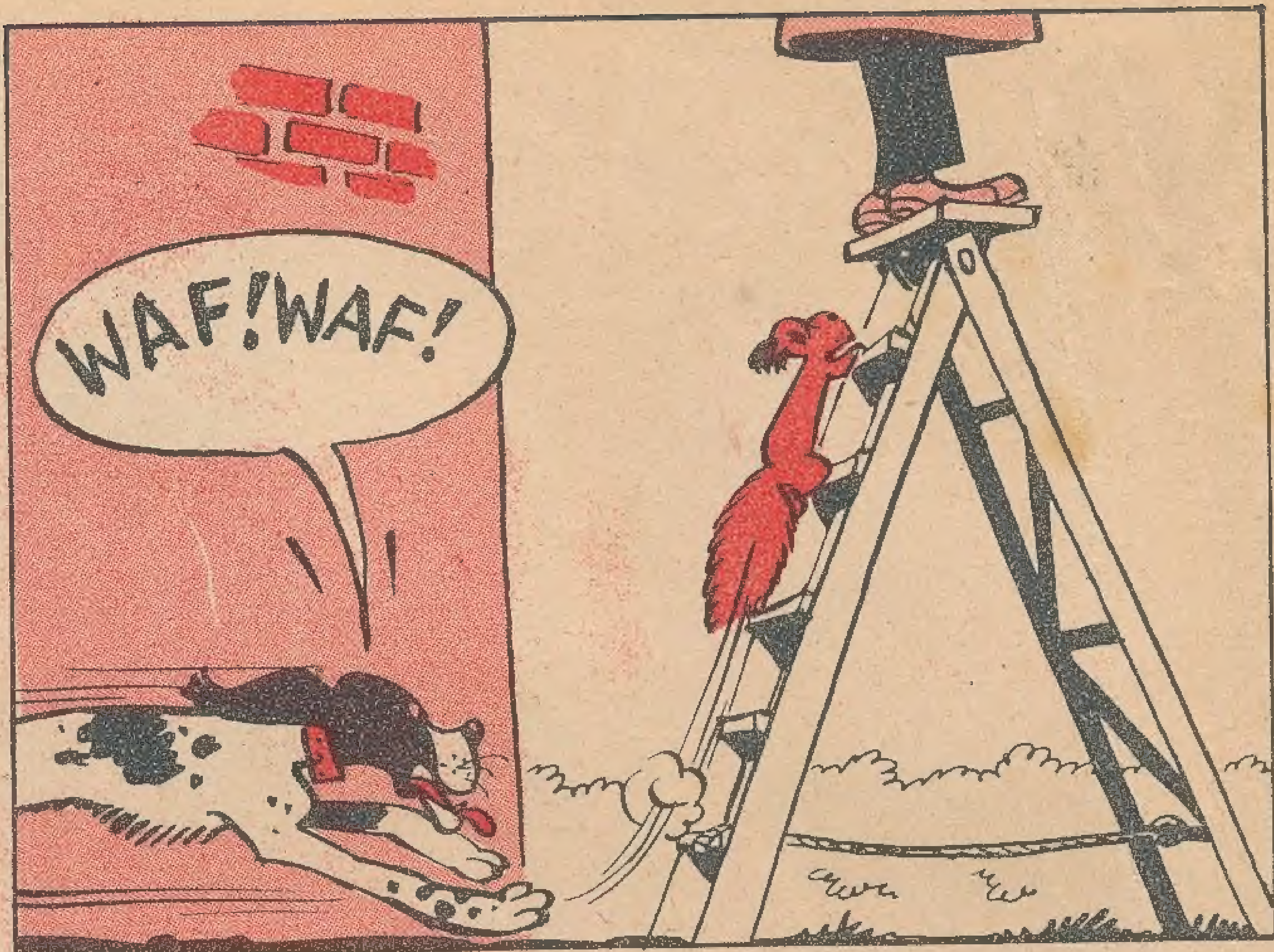

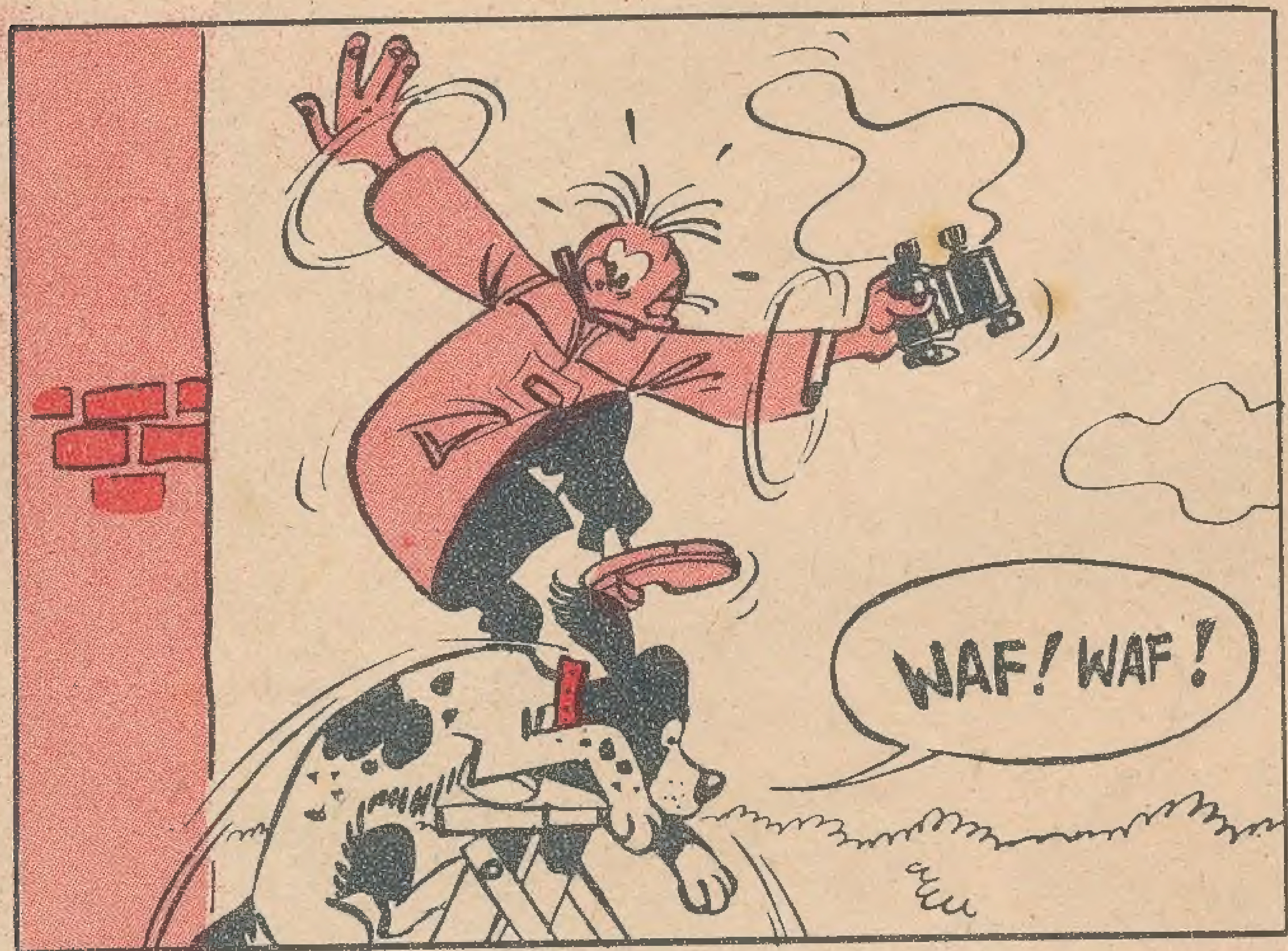

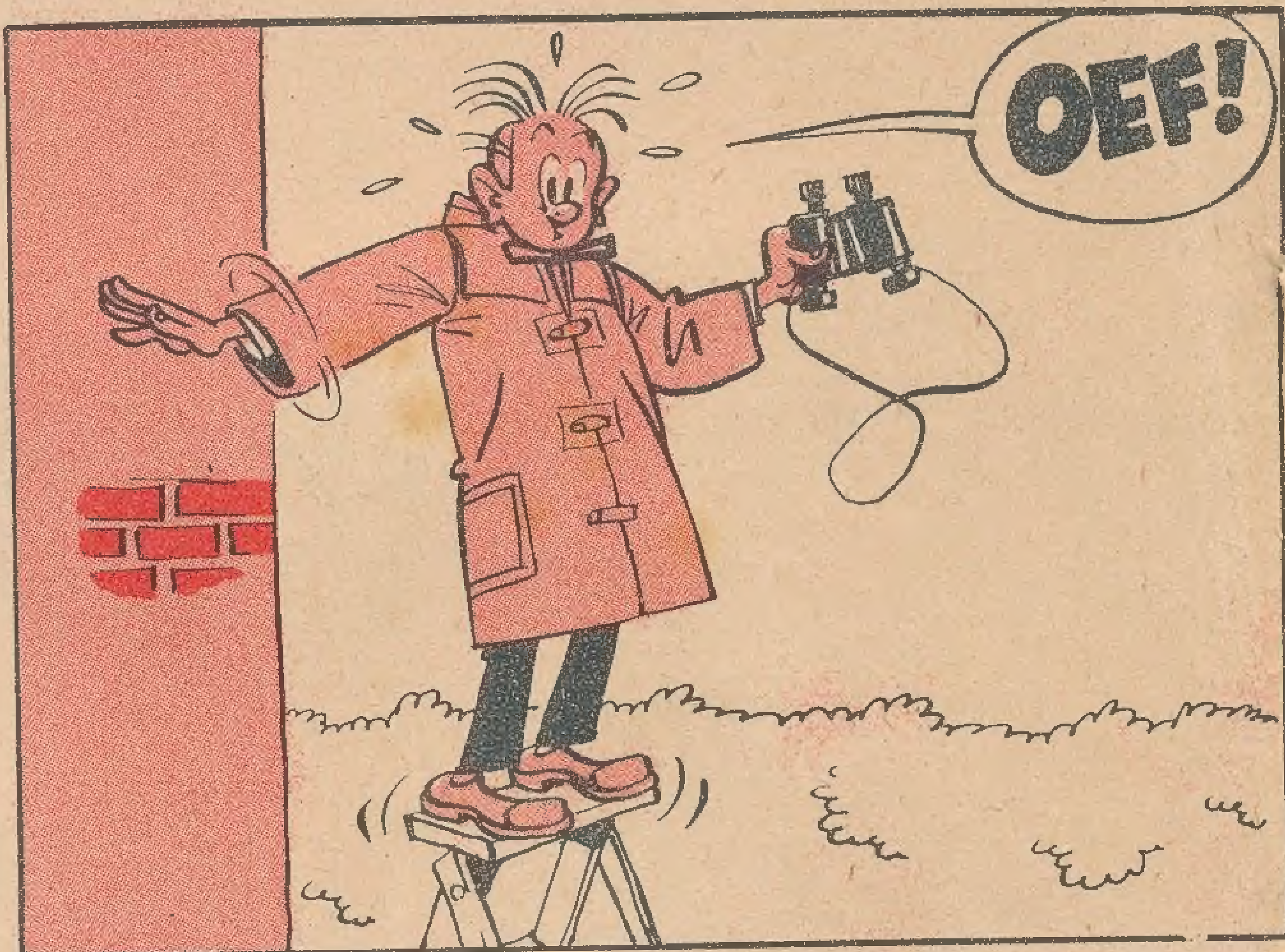

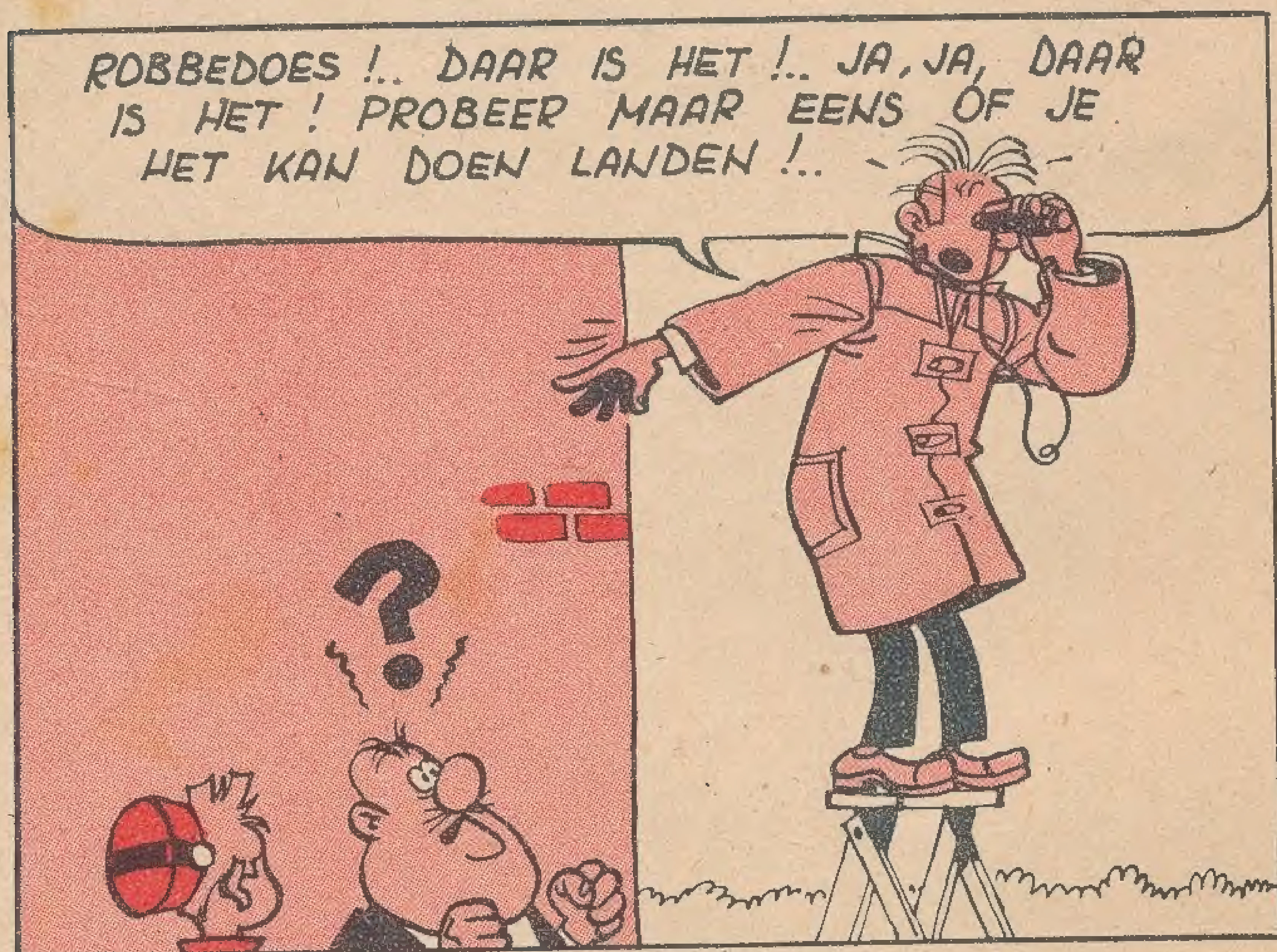

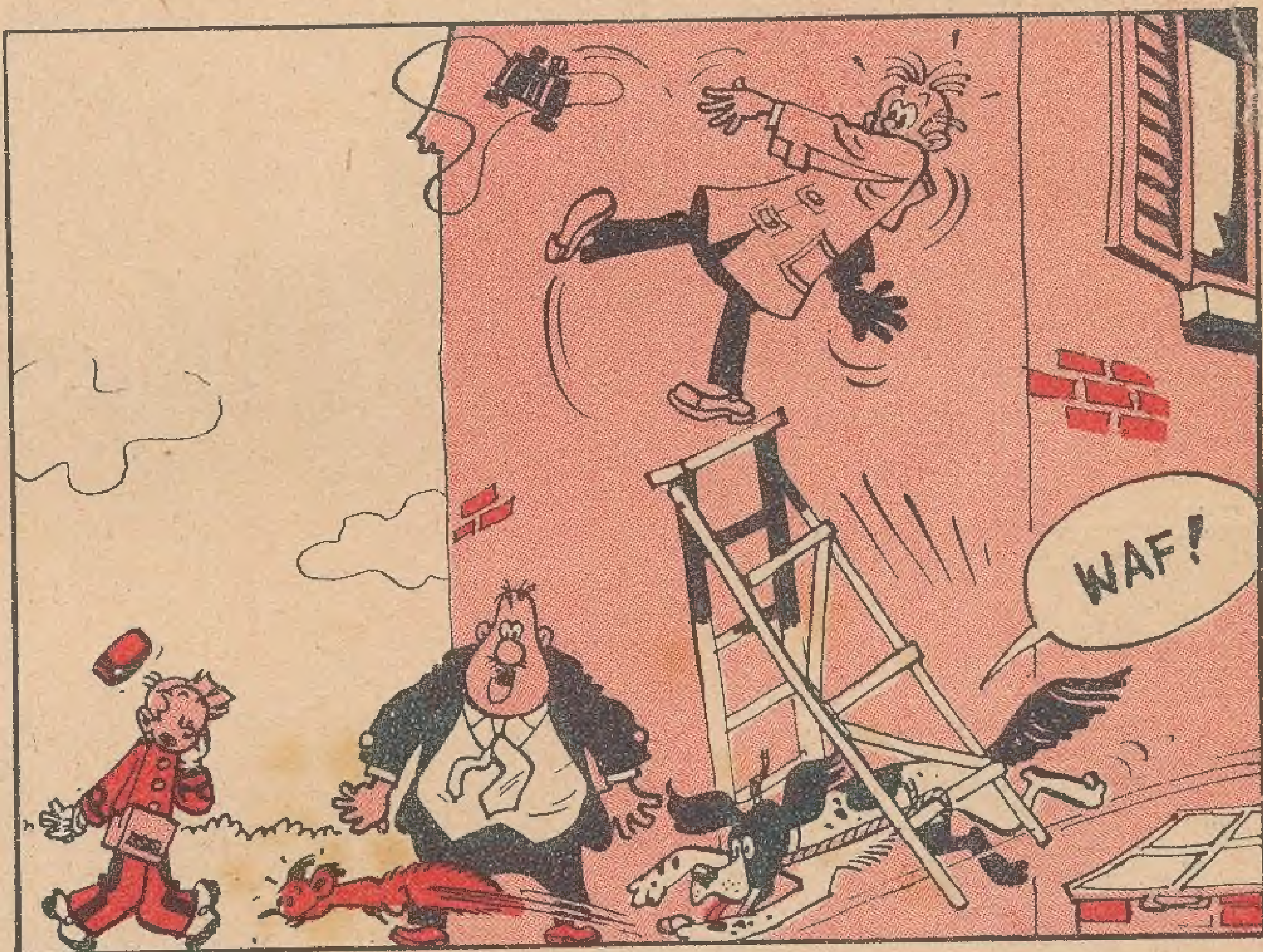

WAF! WAF!
AI!

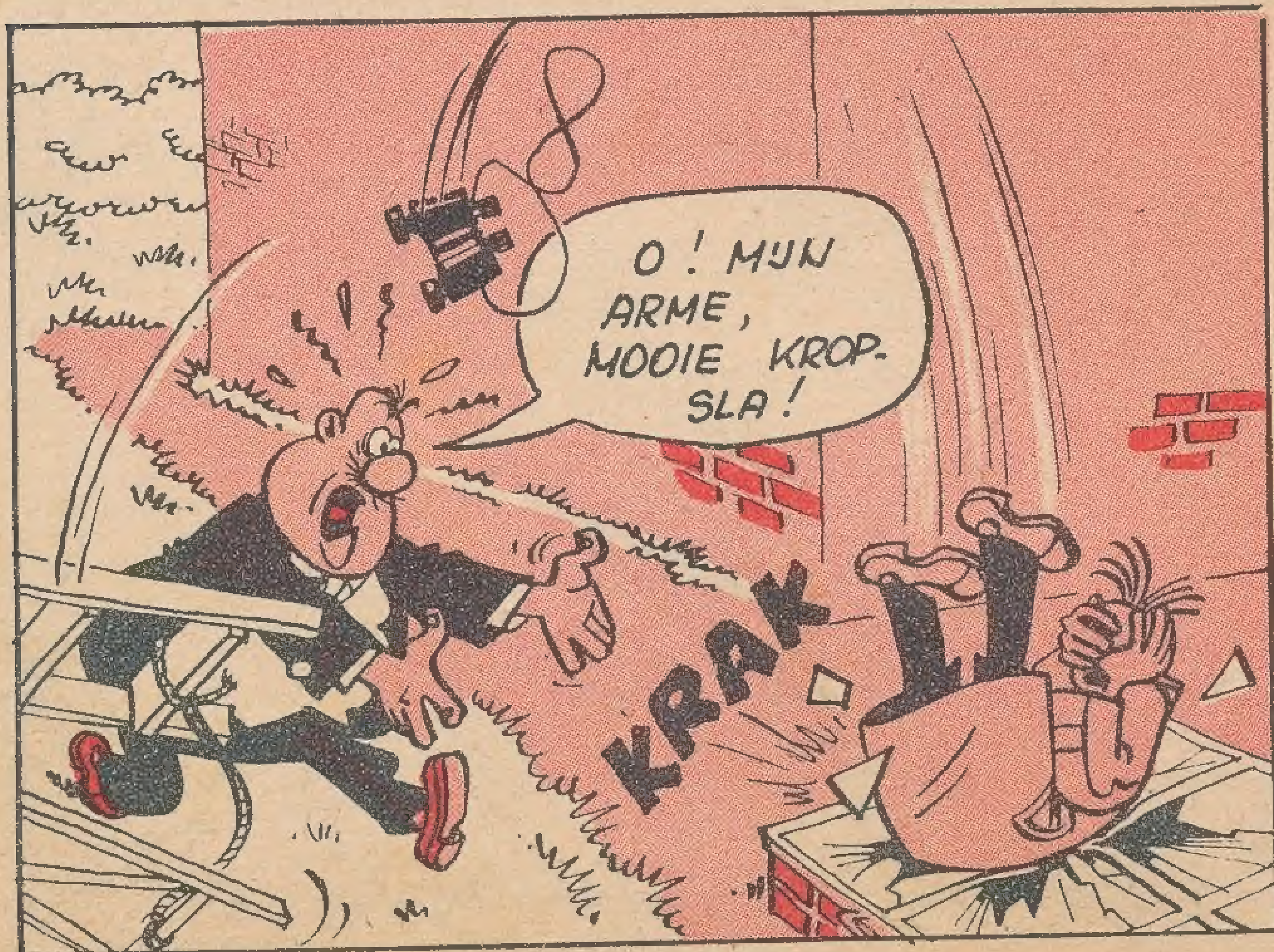

WAF! WAF!

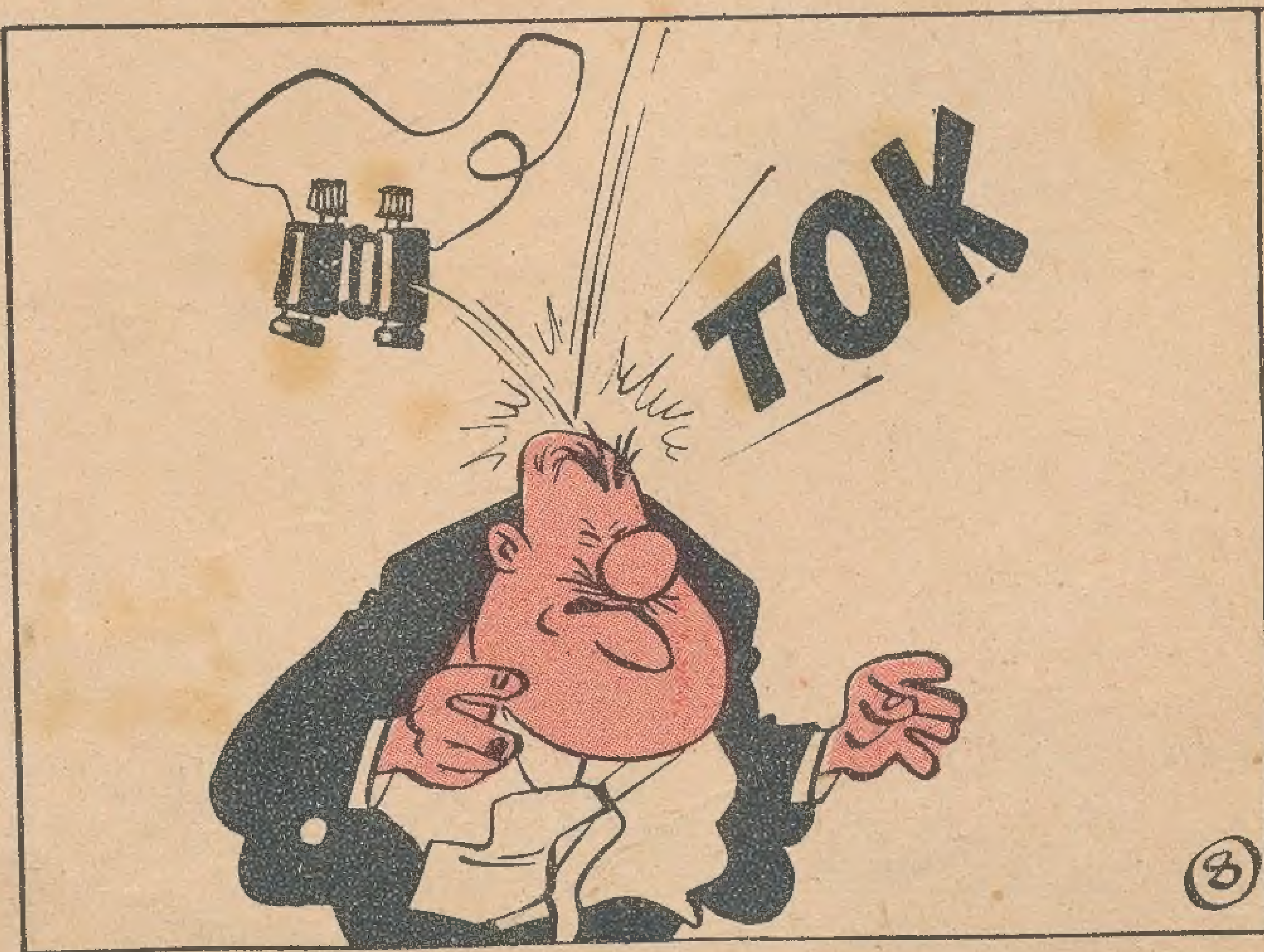

WAF! WAF!

OEF!

ROBBEDOES !.. DAAR IS HET !.. JA, JA, DAAR IS HET ! PROBEER MAAR EENS OF JE HET KAN DOEN LANDEN !..
?

WAF!

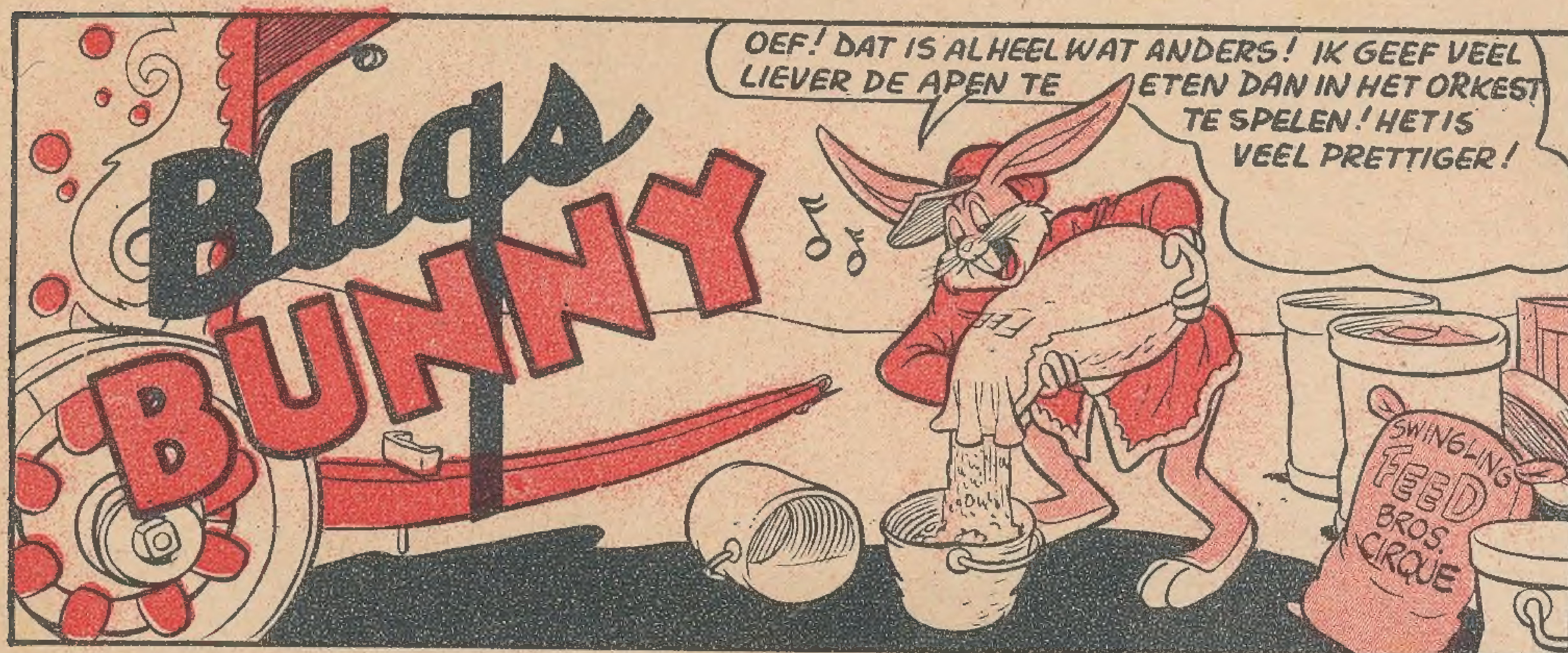

O ! MIJN ARME, MOOIE KROP-SLA !
KRAK

TOK

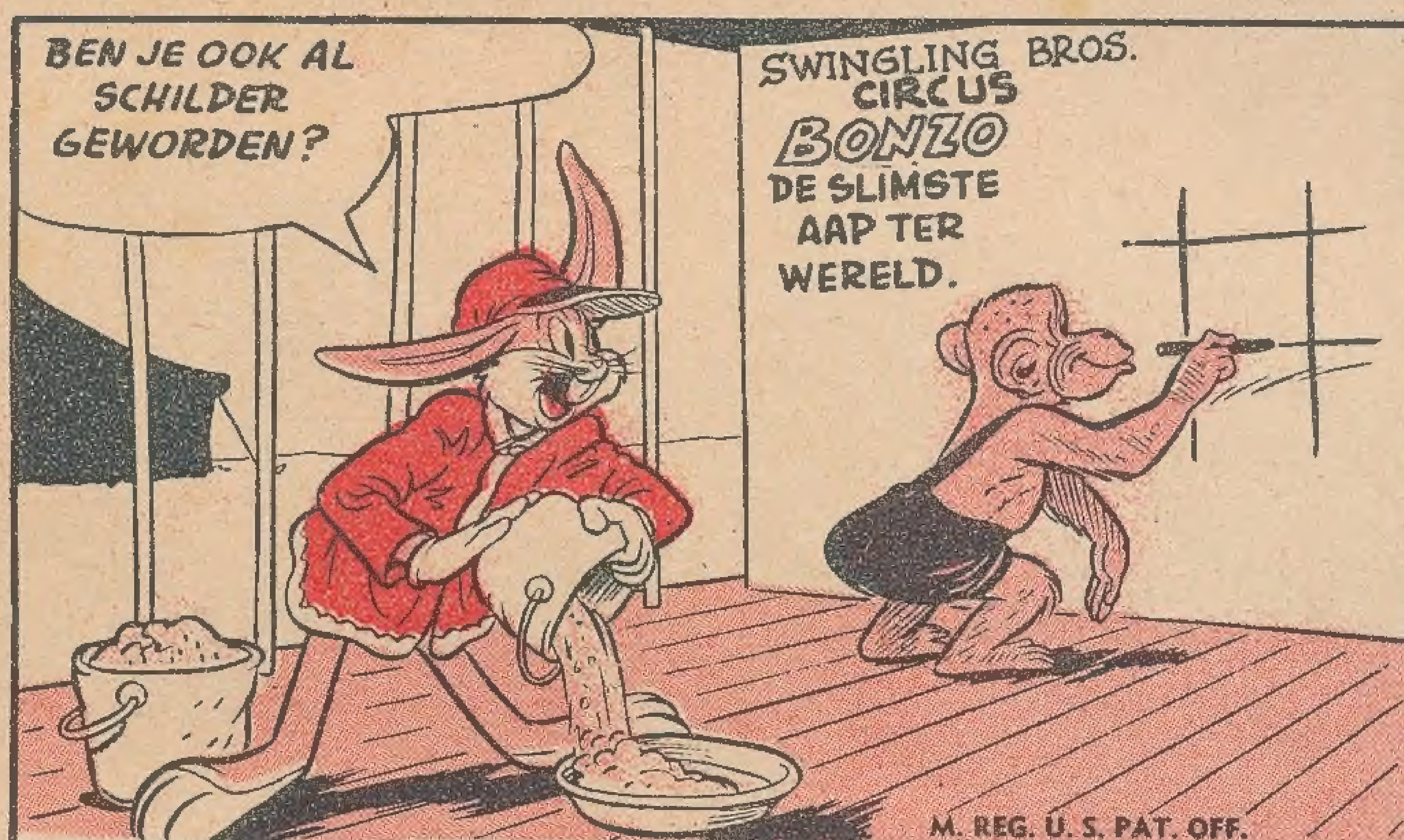
WEET JE, HOE JE TWAALF OLIFANTEN KAN VANGEN? TOCH HEEL EENVOUDIG... JE VANGT VIJFTIEN OLIFANTEN EN LAAT ER DRIE VAN LOPEN. MAAR ER BESTAAT NOG EEN ANDERE METHODE, DIE LANG NIET ZO EENVOUDIG IS. ALS JE ER MEER OVER WETEN WIL, LEES DAN IN "ROBBEDOES" VAN DEZE WEEK HET ARTIKEL OVER DE "KHEDDA", DE JACHT OP OLIFANTEN IN INDIË. ALS JE OOIT OP OLIFANTEN WIL JAGEN, DAN MOET JE DIT ARTIKEL BESLIST LEZEN.

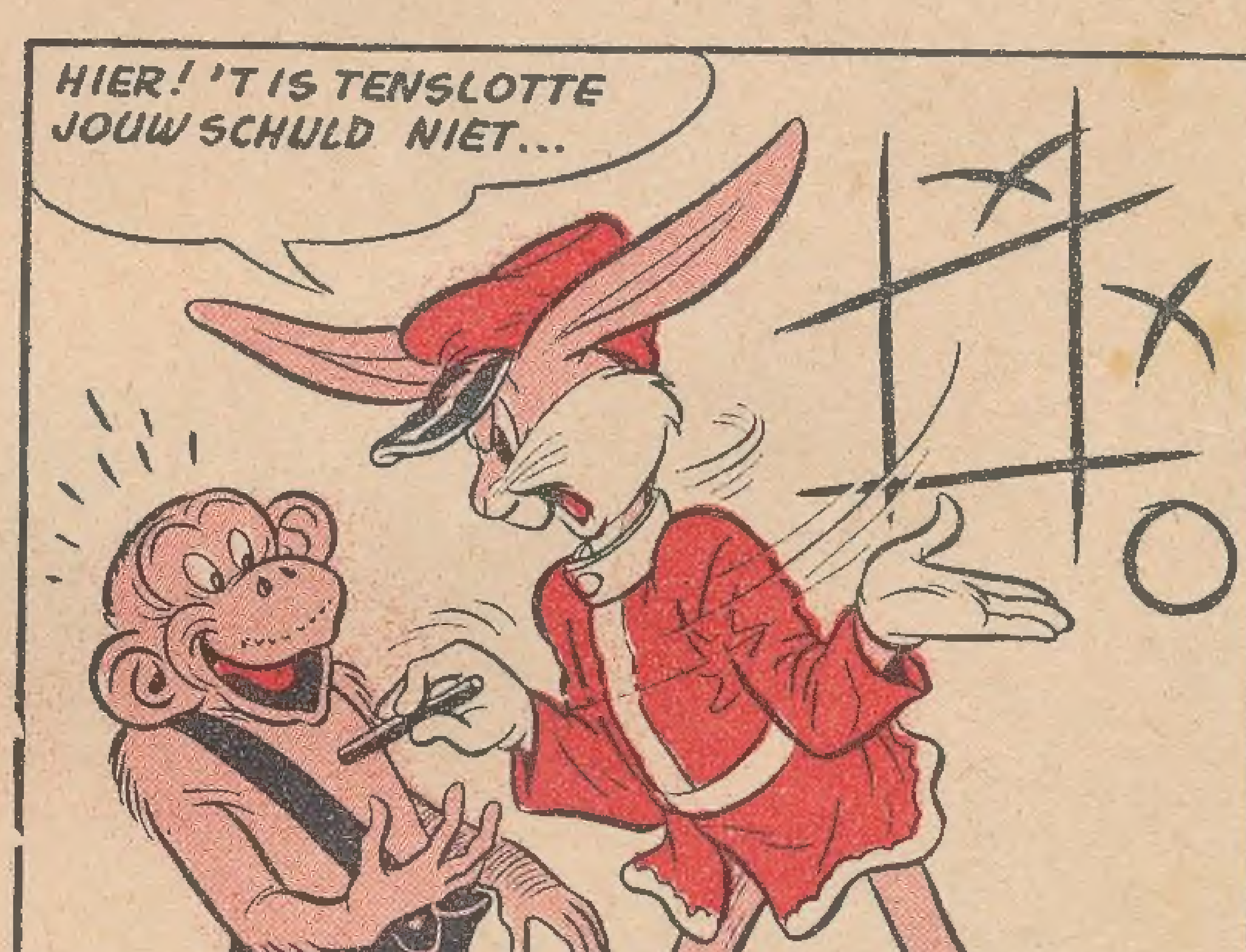

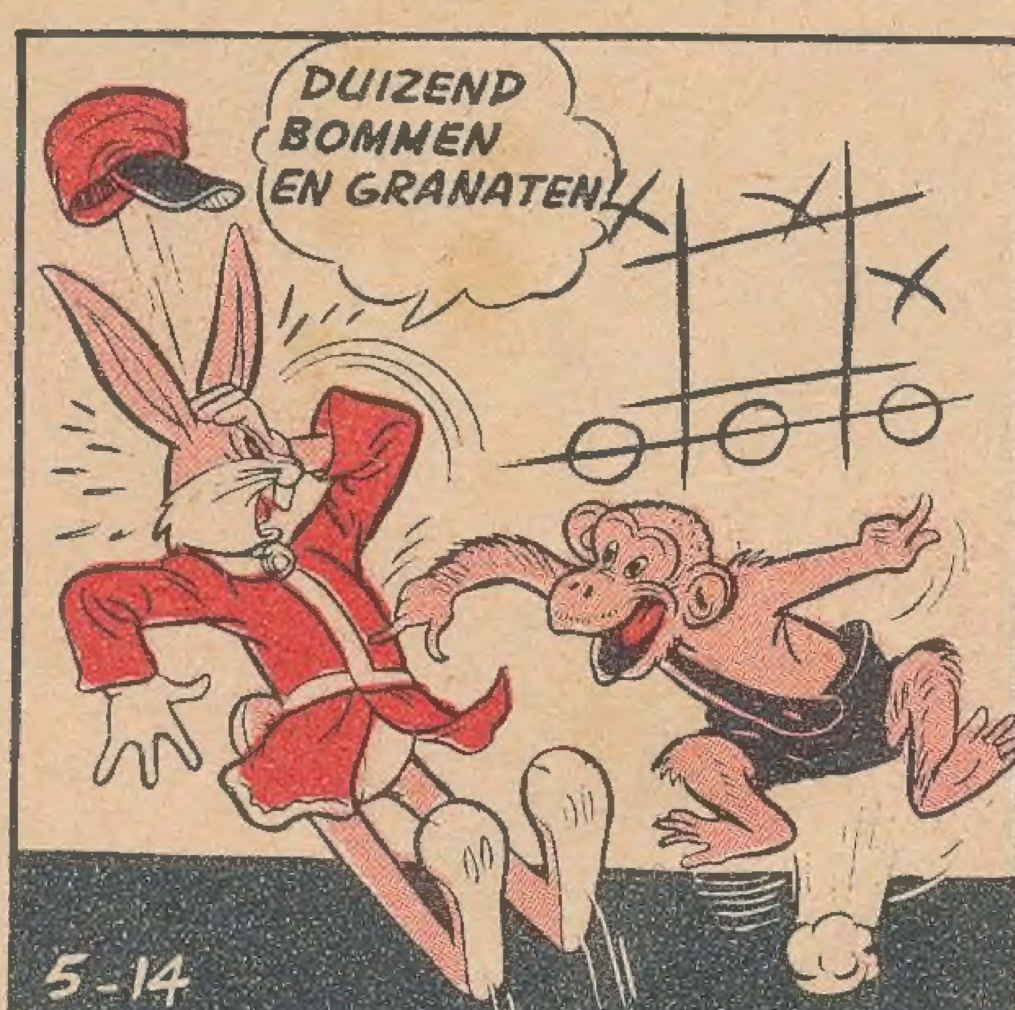

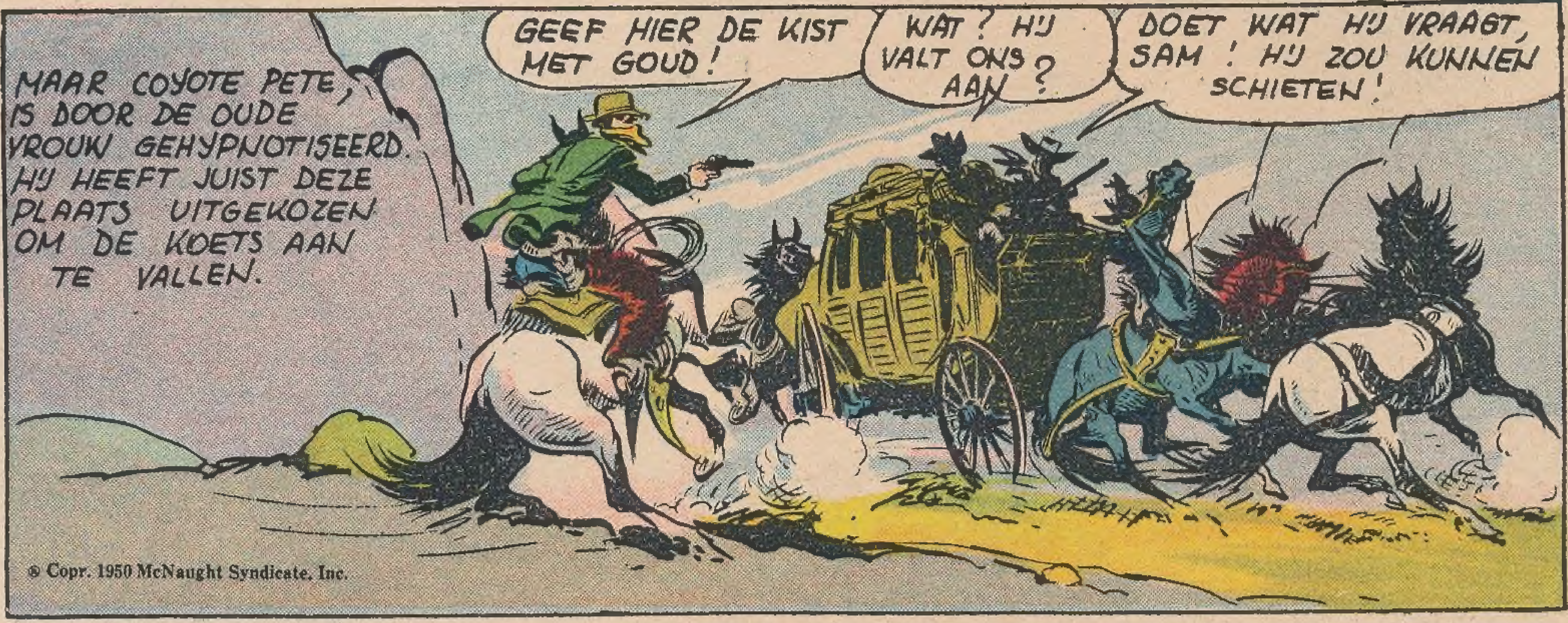

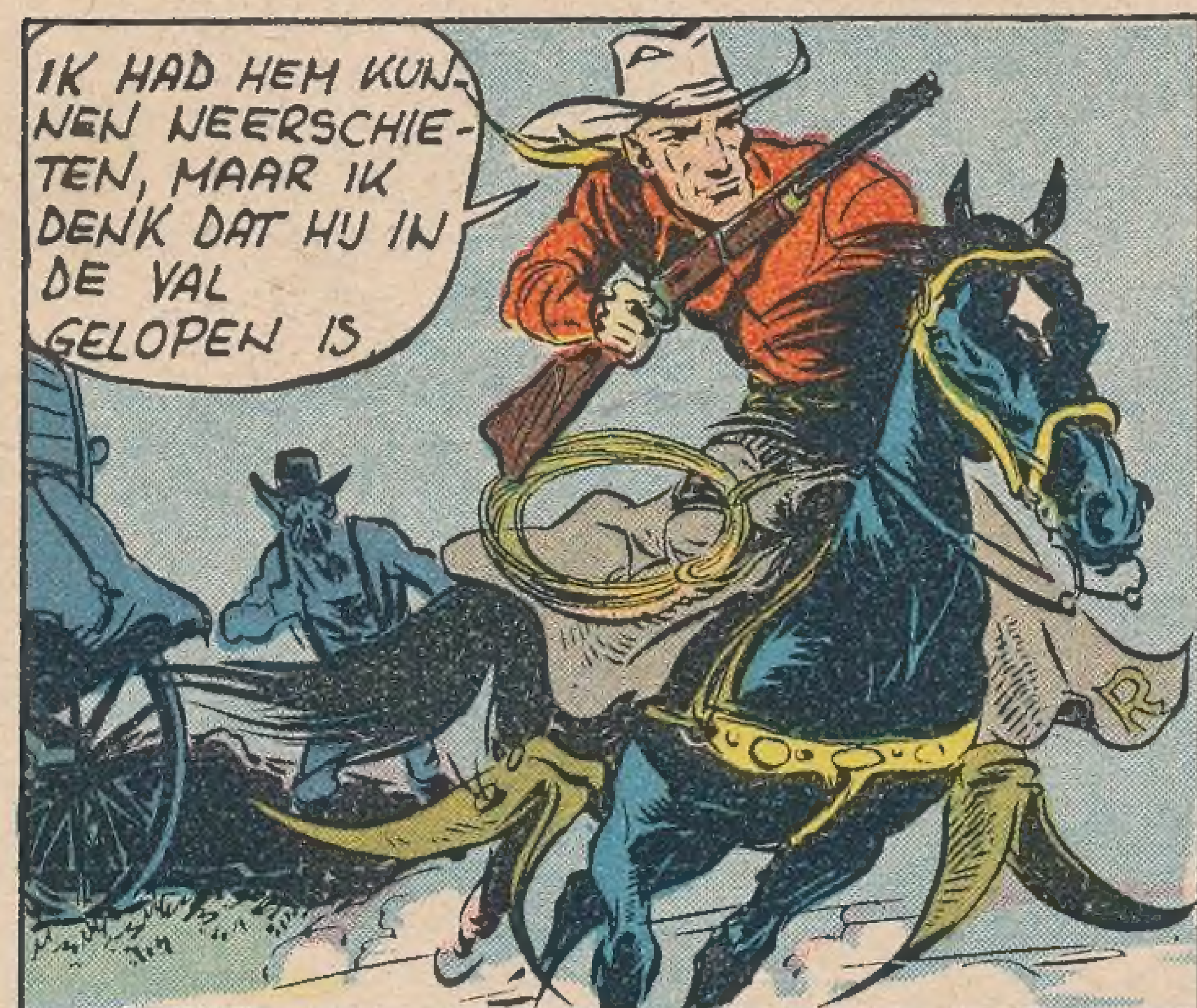

VREEMDE GEBRUIKEN

GEEN SPOREN IN DE SAHARA

In bepaalde gebieden van de Sahara leven nog kleine nomadenstammen. Als de vrouwen te voet door de woestijn trekken, dragen ze lange mantels, die twee meter achter hen over de grond slepen.

Die mantels dienen om de voetsporen uit te wissen. Want de vrouwen zijn bang, dat de duivel hun spoor zou kunnen ontdekken en hen dan onverhoeds zou aanvallen.

Zo komt het, dat je in het zand van sommige oases nooit sporen van mensenvoeten zal ontdekken.

(39)

KORTE SAMENVATTING. — In de baai van Along wordt de jonk van de Maleise Kris overrompeld. Sangar is de enige overlevende van de bende. In een sampan wordt hij naar het hoofdkwartier van de geheime sekte van de Rose Olifant gebracht ; hij brengt de aanvoerder om het leven en neemt zijn plaats in. De strijd tegen de Rode Vleugel is in een nieuwe faze getreden. De Rode Vleugel keert naar Hanoï terug. Karel komt een Kris op het spoor, die temidden een vloot bootjes verdwijnt. Karel volgt hem, maar wordt door de handlangers van de Chinees overrompeld en naar de grotten van de Sekte van de Rose Olifant gebracht.

— Wat de Rode Vleugel doet, kunt u gemakkelijk genoeg te weten komen, zonder daarom een comedie op touw te zetten en me te ontvoeren. Als het u interesseert : op het ogenblik achtervolgt de Rode Vleugel de Maleise Kris. We hebben heel zijn bende uit elkaar gedreven en nu moeten we alleen hemzelf nog zien beet te krijgen en hem uitleveren aan de politie.

De mandarijn maakte een brusk gebaar en Karel vroeg zich plots af, of die chef van die eigenaardige Chinese sekte soms geen bondgenoot was van de Maleise Kris. En hij voegde er dan ook uitdagend aan toe :

— Maar misschien bent u een medeplichtige van die schurk ?

De mandarijn had zich al weer beheerst en slingerde Karel zijn trage zinnen naar het hoofd.

— De Maleise Kris is gisteren gevangen genomen door mijn mannen en deze nacht gestorven.

— Gestorven ? riep Karel verbluft. Dood ? Waarom zou hij dood zijn ? Hij was nog springlevend, toen hij gevangen genomen werd !

De chef van de Rose Olifant maakte een ontmoedigd gebaar en zuchtte :

— Helaas, een ongeluk is gauw gebeurd.

— U heeft hem dus vermoord, opperde Karel. Nu, goed. Hij verdiende niets beters. De strijd van de Rode Vleugel is dus ten einde.

— Inderdaad, zei de mandarijn, de Rode Vleugel heeft nu geen enkele reden meer om de strijd voort te zetten.

— Maar wat wil u dan eigenlijk van mij ?

Een ogenblik bleef de mandarijn zwijgen. Dan mompelde hij :

— De Rode Vleugel is me dank verschuldigd voor het uitroeien van zijn vijanden en ik wilde u dan ook een dienst vragen.

Karel voelde een instinctieve afkeer voor de geheimzinnige man voor hem. Er hing om die verschijning met de gele kap een sfeer van gemeenheid en laagheid.

— De Rode Vleugel is altijd bereid, de zwakken en verdrukten bij te staan en te verdedigen.

— Juist, zei de mandarijn met een kort, droog lachje. En het is best mogelijk, dat de dienst, die ik aan de Rode Vleugel zal vragen, niet aan die vereiste beantwoordt. Daarom ben je juist hier.

— Niemand kan de Rode Vleugel verplichten, iets te doen wat strijdig is met zijn principes.

De mandarijn boog lichtjes het hoofd en zei beleefd :

— Dat dacht ik ook. Maar als ik de Grote Baas in m'n macht heb, zal de Rode Vleugel precies alles doen, wat ik beveel, om zijn chef terug te krijgen.

Deze keer schoot Karel in een luide lach.

— U bent er wel in geslaagd, mij op te lichten, maar ik zou me maar geen verdere illusies maken, als ik u was. De Grote Baas laat zich niet vangen.

— Hij is inderdaad goed bewaakt en alleen een onvoorzichtigheid van hem kan hem in onze handen leveren.

— De Grote Baas begaat geen onvoorzichtigheden.

De mandarijn knikte weer.

— Inderdaad, de Grote Baas begaat nooit onvoorzichtigheden, behalve in één geval.

— En dat is ?

— Als een van z'n jongens in gevaar verkeert en hij hem wil redden.

Karel klemde z'n tanden op elkaar. Hij begreep nu wat een gemeen plan dat individu verzonnen had en hij maakte zich klaar voor de strijd.

— Ik begrijp u niet.

— Je begrijpt me heel goed. Als de Grote Baas een bericht van jou ontvangt, waarin je z'n hulp afsmeekt, zal hij daar onmiddellijk gevolg aan geven. Je zult je op dat ogenblik op een eenzame plek bevinden, die helemaal door m'n mannen omsingeld zal zijn. De Grote Baas zal komen en in onze handen vallen.

— Hij zal een paar lijfwachten meebrengen.

— Hij mag voor mijn part heel de Rode Vleugel meebrengen op een der eilanden van de Baai van Along. De strik zal goed gespannen zijn en we zullen niet de minste moeite met hen hebben.

Er viel een ogenblik stilte en dan vroeg de mandarijn :

— Heb je al eens gezien, welke uitwerking een mitrailleuse heeft, die vanop een kleine hoogte een troep mensen onder vuur neemt ? Het effect is verbluffend.

Karel twijfelde er geen ogenblik aan. Hij kende nu de macht al van de Rose Olifant om te weten, dat de Rode Vleugel geen kans had om te ontsnappen als ze in een hinderlaag terecht kwamen.

Er viel een ogenblik stilzwijgen tussen de twee mannen. De toortsen knetterden luid en wierpen hun rode gloed door de tempel.

— Dus, mompelde de mandarijn, je zult de boodschap opschrijven, die ik je zal dicteren.

Karel schudde z'n hoofd.

— Ik geloof niet, dat ik veel zin heb, om zo'n brief te schrijven.

De mandarijn knikte.

— Ik kan begrijpen, dat je er geen zin in hebt. Niettemin, als ik je de keuze laat tussen die brief te schrijven en je enkele pleziertjes te bezorgen, die ik speciaal voor jou heb

De slangen gleden nu over z'n been...

uitgekozen, denk ik wel, dat je maar liever de brief zult schrijven.

Karel wist heel goed, dat de Chinezen meesters waren in de kunst van het folteren. Hoe dikwijls had hij, tijdens de vele reizen, die hij met de Rode Vleugel ondernomen had, niet horen vertellen over de geraffineerdheid der gele beulen, die hun slachtoffers eindeloos kunnen doen lijden, zonder ze te doden.

De stem van de mandarijn scheen uit de verte te komen, toen deze zei:

— Zal ik je enkele bizonderheden mededelen over de genoegens, die ik voor jou bedacht heb? Laten we even veronderstellen, dat we je slangeneieren laten slikken. Die beestjes beginnen zich dan te ontwikkelen in je maag en beginnen je van binnen langzaam op te vreten. Als tijdverdrijf gaat het wel, niet?

» Of nog iets anders. Ik heb een man, die zeer handig is in het ontleden van een been. De hoofdzenuw verbindt hij dan met een electrische batterij. Ik heb verschillende mannen krankzinnig zien worden na een paar uur van die onschuldige behandeling.

De stem van de mandarijn was rustig. Het was net, alsof hij een mooi landschap van de Baai van Along aan het beschrijven was.

Karel begon tussen z'n tanden een liedje te fluiten. Dat was voor hem een middel om zich wat op te luchten en om zijn vijand wat te tergen.

Deze keek hem even aan, draaide zich om en sloeg op een gong.

Vier mannen kwamen de tempel binnen. Met zijn trage, rustige stem gaf de mandarijn hen enkele bevelen en draaide zich dan weer naar Karel.

— Ik heb hen bevel gegeven, zich met jou bezig te houden. En geloof me, ze zullen het gewetensvol doen. Mocht je echter van gedacht veranderen tijdens de bewerking — wat niet uitgesloten is — dan hoef je alleen te zeggen: « Mandarijn Kong. » Onmiddellijk zullen ze ophouden en me komen halen. Natuurlijk zal dat betekenen, dat je besloten hebt, de brief te schrijven.

Karel floot harder en keek de mandarijn na, die zich verwijderde.

De eerste Chinese beul kwam naar hem toe. Hij koesterde niet de minste achterdocht. Maar al waren de handen van de jongeman achter z'n rug vastgebonden, z'n benen waren vrij en met zijn rechtervoet gaf hij de Chinees een trap in z'n buik, die hem kermend achteruit deed vliegen.

Maar wat kon de gebonden jongen op z'n eentje aanvangen tegen vier sterke mannen?

Enkele ogenblikken wriemelden ze in een hoopje middenin de tempel op de vloer. Karel weerde zich als een duivel, maar tenslotte lag hij gebonden op de offertafel.

Een van de Chinezen boog zich over hem en grijnsde wreed.

— Jij mooie slangen zien en een beetje bijten, maar jij niet sterven, alleen maar branden, erg branden, net groot vuur in de buik. Heel goed om zenuwen te kalmeren. Heel hard roepen en huilen.

Karel klemde z'n tanden op elkaar en wachtte.

De geelhuiden hadden zich intussen verwijderd. Daarop plaatste een van hen een mand op de offertafel en nam het deksel eraf.

Wanhopig rukte Karel aan zijn boeien, maar deze waren met onovertroffen meesterschap vastgesnoerd. Hij kon geen vin verroeren. Z'n ogen, wijd opengesperd van angst, staarden naar de mand.

Drie slangenkoppen kwamen boven de rand kijken en wiegden langzaam heen en weer. Ze keken rond.

Karel wist, dat hij niet mocht bewegen. Zolang hij niet verroerde, zouden de slangen niet toebijten.

Als een blok marmer bleef hij stram liggen. Alleen z'n ogen waarden langzaam rond en volgden de bewegingen der slangen. Lang schenen ze te aarzelen. De kleine platte koppen wiegden heen en weer en draaiden van links naar rechts boven Karels lichaam. Maar tenslotte scheen een van hen een besluit te nemen. Hij schoof uit de mand en liet zich naar beneden glijden.

De anderen volgden onmiddellijk.

Karels nagels drongen in z'n handpalmen. Hij kneep zijn vuisten tot bloedens toe samen. De slangen gleden nu over z'n benen en de koude aanraking van de gladde schubben vervulde de Europeaan met afschuw.

Een Europeaan heeft immers een onoverwinnelijke afkeer voor slangen, terwijl de Aziaat er eerder een voorliefde voor heeft.

Karel zag de slangen dichterbij glijden. De voorste was al aan zijn buik en scheen hem met z'n koude, wrede oogjes in het gezicht te kijken.

« Als ze maar niet bijt, dacht Karel, als hij maar niet te dicht bij m'n hoofd komt. O, als ze niet dicht bij m'n hoofd komen, kan ik zo uren onbeweeglijk blijven liggen. Maar als ik ze op m'n gezicht voel... o, nee... »

Hij onderdrukte een siddering van afschuw. Traag kroop de voorste slang dichterbij...

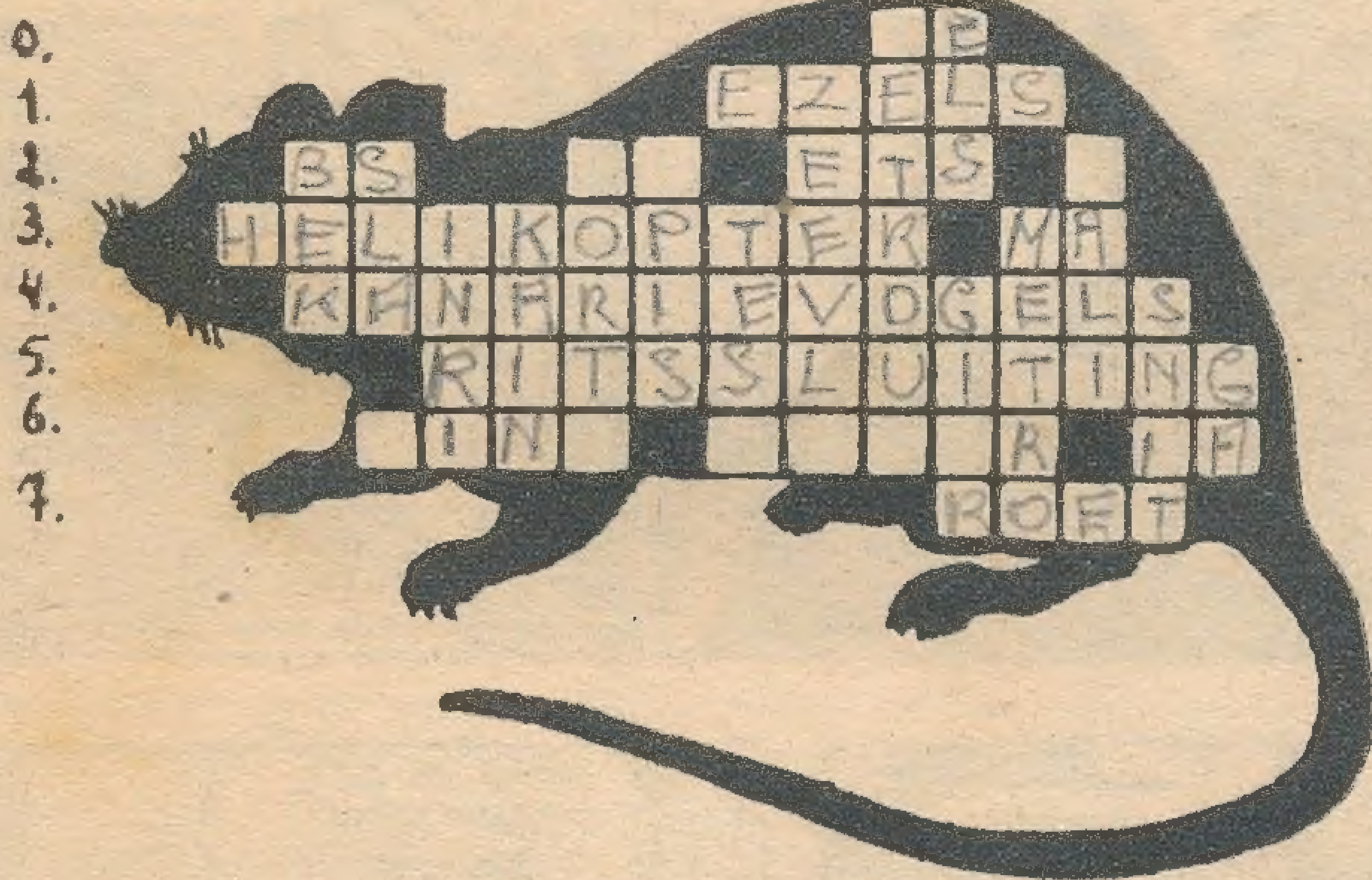
HOOFDSTUK XXXVIII

DE MALEISE KRIS IS VERREZEN!

EEN stem klonk kort door de tempel. Karel, half verdoofd van afschuw, hoorde ze maar nauwelijks als door een dikke mist. De platte koppen van de slangen naderden langzaam zijn gezicht. Hij wist, dat hij over enkele seconden zou beginnen te schreeuwen en te gillen, dat hij zich vol afschuw op de offertafel zou beginnen te kronkelen, zich trachten los te rukken... En toen hoorde hij plotseling een schrille, op en neer dalende fluittoon, eerst zacht, dan doordringend en scherp. Karel zag de slangen aarzelen, met hun kop wiegen, naar links en naar rechts kijken en dan naar hun mand terug kruipen. De fluittoon kwam steeds dichter en dichter en tenslotte boog zich een Chinees over de mand, sloeg het deksel dicht en maakte het vast.

Een gemaskerde man boog zich over Karel. De man droeg een blauw mandarijnenkleed. Karel wist niet, dat blauw de kleur is van de mandarijnen van tweede klasse en hij had het trouwens te druk met het overmeesteren van z'n overspannen zenuwen. **(Wordt vervolgd.)**

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

0 : Persoonlijk voornaamwoord. — 1 : Staan bekend als koppige dieren. — 2 : Afk. van Belgische Spoorweg. - Twee klinkers. - Sterkwatertekening. — 3 : Hefschroefvliegtuig. - Moeder. — 4 : Geelvinken. — 5 : Tirette. — 6 : Bast van een Javanse boom, waaruit kinine of een koortsverdrijvend middel wordt bereid. - Toren te Londen, vroeger als gevangenis gebruikt. - Geluid van de ezel. — 7 : Schoorsteenzwart.

VERTIKAAL

1 : Snavel. — 2 : Groente. — 3 : Afkorting van « Iesus Nazarenus Rex Iudaeorem » (Jezus van Nazareth koning der Joden). — 4 : Oudste zoon van Adam, broeder van Abel. — 5 : Grote hartslagader. — 6 : Heilige stier der Egyptenaren. — 7 : Aarden vuurpotje. — 8 : Ongedierte aan onze zeestranden. — 9 : Nauwgezet. — 10 : Schoenmakerspriem. - Roofvogel. — 11 : Onderaardse tram te Parijs. — 12 : Heilige taal in Indië, waarin de boeken en godsdienst van Boeddha geschreven zijn. — 13 : Kerfbijl. — 14 : Vorm van gaan.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Er. — 2 : Gong. — 3 : Teugel. — 4 : Klaver. — 5 : Lasteren. — 6 : Te, Anemie. — 7 : Klas.

Vertikaal. — 1 : Eg. — 2 : Rot. — 3 : Nek. — 4 : Gul. — 5 : Gal. — 6 : Eva. — 7 : List. — 8 : Eten. — 9 : Re. — 10 : Re. — 11 : En. — 12 : Ne. — 14 : Ik. — 15 : El.

DE PATROELJE der Adelaren

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

SNUFFELTJE VERTELT...

WAT IS EEN PEDAGOOG ?

Nu, RI RANK uit O. L. V. Lombeek, is pedagoog of paedagoog het synoniem voor opvoedkundige. Een geleerde dus, die grondig bestudeerd heeft, hoe de jeugd moet opgevoed worden en die al de opvoedkundige systemen uit de loop der tijden op zijn duimpje kent.

Oorspronkelijk echter hoort het woord in Athene thuis. Daar was, honderden jaren voor onze tijdrekening, de pedagoog een knapenleider, die de zesjarige knaapjes « goede manieren moest leren en ze naar school en sportplaats vergezellen ».

De Romeinen, die de Grieken met de wapens overwonnen, maar door de Grieken geestelijk overwonnen werden, namen heel wat van dit godenen heldenvolk over. Ook... de pedagoog. Maar bij de Romeinen was de pedagoog gewoonweg een slaaf ! Later overstroomden Griekse pedagogen Rome. Bij de Romeinen stonden deze echter niet in geur van heiligheid, want er bestaat nu nog een Latijns spreekwoord, dat zegt : Wie de goden haten, die maken ze onderwijzer ! En dit moet ons niet verwonderen, want deze Griekse pedagogen waren slechte, bedorven heerschappen, die de Romeinse jeugd alle denkbaar kwaad hebben aangeleerd, en voor een groot deel de oorzaak waren van de zedenverwildering bij de Romeinen.

Bij de Grieken ging het er echter vroeger heel anders toe. Het was een volk, waarnaar men met een grote bewondering, niettegenstaande het heidenen en afgodendienaars waren, kon opkijken. Wat hen o. m. voor eeuwig beroemd heeft gemaakt zijn hun

OLYMPISCHE SPELEN

Je zult verbaasd staan, ADEMS van de F. T. C., maar deze nu nog zo gevierde en beroemde spelen zijn reeds enkele duizenden jaren oud ! Zij stammen uit het wonderlijke, schone dal van Olympia, op de vlakte langs de Alpheios, waar de tempel van Zeus stond. Oorspronkelijk zouden zij slechts uit één wedloop bestaan hebben. Zij duurden toen maar één dag ! Toen namen er ook maar alleen de omliggende volksstammen aan deel. Later breidde zich het kamp der deelnemers tot het hele Griekse volk uit. De Eleërs hadden de organisatie der spelen. Hun grondgebied was in ruil hiervoor onschendbaar verklaard — en in die tijd hield men daar nog rekening mee ! — het was dan ook een niet te versmaden voordeel, want eertijds, evenals nu, was er voortdurend oorlog. De oorlogvoerenden moesten echter gedurende de feesten en ook gedurende de heen- en terugreis der feestvierders, alle strijd staken... en heel dikwijls gebeurde het, dat daarna het geschil werd bijgelegd en een vredesverdrag volgde.

Het stadion was een langwerpig veld tussen twee hoogten gelegen. De lengte was zeshonderd voet. Aan het ene einde was het terrein half cirkelvormig (de Sphendona), aan het andere was het omsloten door een rechte muur, aan de uiteinden waarvan de ingangen waren. Zo was dit, drie duizend jaar of zo ongeveer geleden... Zo was het nog in 776 voor Christus, toen de namen der overwinnaars voor het eerst plechtig werden opgetekend. In 720 werd de wedloop omgevormd en twaalf jaar later voegde men hier het worstelen bij en het pentathlon : de kampstrijd in het springen, het lopen, het werpen met de discus (schijf) en de speer en het worstelen. In 688 kwam er het vreselijke vuistgevecht bij. In 680 voerde men het wagenrennen met het vierspan in en ongeveer gelijktijdig het pancratium (pancrace !), dat tegelijkertijd worstelen en vuistvechten verenigt !

Met de tijd, ja, met de eeuwen, werd het stadion prachtiger ingericht met altaren, standbeelden en marmer. Een standbeeld van Zeus, zes el hoog, en tempels van Herakles, Hermes en Apolloon, die als de stichters en beschermers der spelen beschouwd werden, stonden in de omgeving.

Drie marmeren zuilen bakenden de « loopbaan » af : die bij de « start » droeg het opschrift : Wees dapper. Die halverwege de waarschuwing : Haast u. En de derde : Keer om. Want de afstand moest soms meermaals worden afgelegd.

Ten zuiden van dit stadion lag het hippodroom. Het vertreksein werd er gegeven door een koperen adelaar, die, mechanisch bewogen met de wieken klapte. Toen reden de vierspannen twaalfmaal de baan rond, wat een lengte is gelijk aan een geographische mijl.

Van uit heel Griekenland stroomde het volk er naartoe, geleerden, dichters, wijsgeren, redenaars spraken in afzonderlijke zalen over hun werken en hun ideeën. Ook daar luisterde het volk naar.

De prijzen bestonden slechts uit olijftakken, maar in alle steden werden de overwinnaars met de meeste roem overladen en de grootste eer waardig geacht. Standbeelden werden hen, nog tijdens hun leven, opgericht. Zij verkregen het recht om in de vergadering voor te zitten. Te Athene werden zij zelfs heel hun verder leven op staatskosten onderhouden !

De feesten werden om de vier jaar gevierd ter ere van de oppergod Zeus en van de ganse Olympus (vandaar de naam), de berg, waar de goden heetten te wonen. Zo een tijdspanne noemde men olympiade en men berekende daarnaar de tijd.

Waren er ongetwijfeld ruwheden en uitspattingen, toch stonden deze spelen op een hoog peil, daar ze ook de geestesontwikkeling in de hand werkten.

En dat kan niet steeds van onze sport gezegd worden, hoe dikwijls ontaardt ze niet in brute krachtpatserij ? Maar niet alle sport : de athletiek, die we van de oude Grieken hebben afgekeken, loont vast de moeite.

En nu : **Met Robbedoes vooruit en vooraan !**

En tot volgende week

Je toegenegen aartsrakker,

SNUFFELTJE.

Het zesde Belgische Luchtvaartsalon

Dat we met ons verslag over het VIde Belgische Luchtvaartsalon enkele weken ten achter staan is niet aan een louter toeval te wijten. We hebben met de publicatie enkele weken gewacht, om in staat te zijn het toch op enigzins bevredigende wijze te kunnen illustreren. Nog is de illustratie niet wat we er van hadden willen maken. Ook is het ons niet mogelijk geweest illustraties van alle toestellen te bekomen. Op de toestellen, waarover we thans geen gegevens of illustraties kunnen geven, zullen we, bij gelegenheid, eens terugkomen.

Wat is nu de algemene indruk van de Veertiendaagse der Luchtvaart? Wat de tentoonstelling betreft, hier hadden we wel wat meer belangstelling verwacht. De Eeuwfeestpaleizen liggen toch niet zo onbereikbaar, dat dit een bezwaar mocht heten. Op de vliegmeetings, en bizonder de slotmeeting te Antwerpen, zagen we echter een prachtige opkomst. Dit is des te meer verheugend, als we weten welk droevig weer de Display te Antwerpen voorafging, en dat er in die stad diezelfde namiddag tevens een optocht uittrok. Maar, laat ons liever die beschouwingen terzijde laten en uitpakken met ons verslag.

We beginnen met de tentoonstelling te Brussel. Deze was, in haar geheel beschouwd, een bezoek overwaard. Uitgebouwd op het thema « 50 jaar Luchtvaart », was ze in twee secties onderverdeeld : een historische en een moderne. De historische sectie, die zowat een derde van de ganse ruimte besloeg, was voor vele bezoekers, en bizonder voor de jongere, de eerste gelegenheid om eens van nabij kennis te maken met de vliegtuigen uit de pioniersstijd der luchtvaart. Deze toestellen waarover, in een tijd die meer vertrouwd is geraakt met straalvliegtuigen en supersonische toestellen, nog weinig gewag wordt gemaakt, vormen nochtans de basis van de huidige luchtvaart.

Ze verdienen dan ook dat we er even bij stilstaan.

Bondigheidshalve zullen we echter niet uitweiden over de vliegtuigen waarvan alleen schaalmodellen waren geëxposeerd, al dient er dadelijk aan toegevoegd, dat bedoelde modellen al getuigden van een fijn gedetailleerde afwerking.

Alle modellen, evenals de vliegtuigen, die tentoongesteld waren, kwamen van het « Musée de l'Air » te Parijs, waarvan de heer Charles Dolfuss thans conservator is. Tentoongesteld waren :

CHANUTE PROEF-GLIJVLIEGTUIG. — Gebouwd door Chanute en Herring in 1896, in de Verenigde Staten. Het werd in vlucht voorgesteld op de St. Louis-tentoonstelling in 1906. Zoals onze lezers wellicht weten, was de Amerikaan Chanute een der pioniers van het vliegwezen. De gebroeders Wright hebben voor hun proefnemingen met vrucht van zijn ondervinding gebruik gemaakt.

FOKKER « SPIN ». — Deze overbekende machine zal, vooral bij onze Nederlandse lezers, geen nadere vorstelling vergen. De tentoongestelde « Spin » was niet de originele, maar wel een natuurgetrouwe kopij er van. De Argus motor was echter vervangen door een moderne Hirth, wat wel enigszins storend werkte.

NIEUPORT. — Een nadere type-aanduiding voor deze machine ontbreekt (in die tijd nam men het daarmede nog niet zo nip !) Het is in ieder geval met deze machine, gebouwd in 1910, dat Edouard de Nieuport, de ontwerper, op 1 Mei 1911 het toenmalige wereldrecord voor snelheid haalde, door in 50 min., 26 sec. een afstand van 100 Km. te vliegen !

BLERIOT XI-2. — Een toestel daterend uit de jaren 1913. Werd tijdens de eerste maanden van de eerste wereldoorlog nog voor verkenning gebruikt, totdat ééndekkers verboden werden door de Franse legerleiding. Het toestel had een voor die tijd machtige Gnome-motor van 70 PK.

CAUDRON G.4. — Een voor haar tijd zware machine, het eerste tweemotorig type, dat algemeen ingang vond. Deed in de eerste wereldoorlog een tijdlang dienst als jacht- en verkenningstoestel, en was uitgerust met een beweeglijk Lewis-machinegeweer.

MORANE-SAULNIER. — De juiste benaming van deze machine is ons niet bekend. Met dit toestel, gaf de Fransman Alfred Fronval omstreeks 1920 zijn acrobatische demonstraties.

CIERVA 18-II AUTOGIRO. — Een toestel daterend van 1928. Gebouwd met de romp van een Avro 504. Uitgerust met een Lynx-motor. Het was in deze machine G-EBYY dat De la Cierva en de Franse luchtvaardigkundige en journalist Henry Bouché, in September 1928 van Londen naar Parijs vlogen.

BREGUET 19 « POINT D'INTERROGATION ». — Dit toestel heeft duizenden kilometers evenals talloze records op zijn actief. De namen van de piloten Costes, Bellonte en Codos zijn er aan verbonden.

ZOEGLING. — Overbekend Duits opleidings-glijvliegtuig uit de periode 1928-1929.

HAVILLAND D. H. 82 TIGER MOTH. — De nooit volprezen Britse opleidingsmachine. Een der meestgebouwde en gebruikte vliegtuigen ter wereld. Het dateert van 1932, en, waar het nog steeds in gebruik is, doet het dus al 18 jaren dienst. Duizenden en nog eens duizenden waagden hun eerste « vleugelslag » in de Tiger Moth.

POTEZ 33. — Dit Franse snelheidsvliegtuig won op 29 Mei 1933 de bekende Deutsch de la Meurthe Koers met een snelheid van over de 300 Km./u. !

STAMPE VERTONGEN S. V. 4. — Een Belgische machine, die onmiddellijk aan de Tiger Moth doet denken. Ze is nog wel niet zo oud, maar geniet toch ook al een goede faam. De bekende Franse acrobatische « Patrouille d'Etampes » gebruikt deze vliegtuigen voor haar voorstellingen. Het toestel wordt in de Belgische luchtmacht gebruikt voor de opleiding van piloten. Wordt in Frankrijk gebouwd door de S. N. C. du Nord. Dateert van 1936, dus ook al 14 jaar oud !

DEWOITINE 520. — Met dit toestel naderen we onze tijd. De 520 werd door de Franse luchtmacht tijdens de eerste maanden van de laatste wereldoorlog gebruikt.

HAWKER HURRICANE. — Niet nodig deze machine nader te beschrijven. Het tentoongestelde exemplaar draagt de Belgische kleuren, doch dit is denkelijk « trucage ». Zijn immers niet alle Belgische Hurricanes in 1940 vernield tijdens het eerste bombardement van 10 Mei ?

Tussen al deze vliegtuigen hangt een reusachtige, ietwat hinderende aluminum bal : de gondel van Prof. Piccard's strastosfeerballon !

Tot zover dan de historische afdeling. Zoals we reeds zegden hebben we, jammer genoeg, niet alle illustraties kunnen bekomen die we gewenst hadden. De historische sectie moet het daarom dan ook doen met een verslag zonder illustratie. Mochten van de beschreven machines later maatschetsen beschikbaar zijn, dan zullen we proberen deze in ons « Maatschetsenhoekje » op te nemen.

We willen er hier terloops wel even op wijzen, dat we natuurlijk over maatschetsen van de Hurricane, Tiger Moth en dgl. beschikken. Deze toestellen zijn echter voldoende bekend om hiervoor onze ruimte te gebruiken.

Het tweede gedeelte van ons verslag zal handelen over de sectie der moderne vliegtuigen. Begrijpelijker wijze zal deze uitgebreider zijn dan de geschiedkundige. We zullen ons hier echter beperken tot de vliegtuigen, en niet ingaan op de tentoongestelde motoren, instrumenten, onderdelen, enz. Dit zou de meeste van onze lezers maar weinig interesseren. Ook zullen we terloops stands vermelden zoals deze van de K. L. M., Sabena, de Aeroclubs en dergelijke, die uitpakken met de gebruikelijke foto's en grafieken, alles zeer verzorgd, maar te algemeen bekend om er over uit te weiden.

Het verslag over de tentoongestelde vliegtuigen en de modellen, waarmee we in ons volgend nummer een aanvang maken, is ingedeeld per land en zal, zoals gezegd, enkel handelen over de vliegtuigen zelf, zonder vermelding van de motoren en onderdelen die er naast figureerden.

Vlieger BOB.

(Wordt vervolgd.)

ONS BURGERLIJK VLIEGTUIGEN-REGISTER

Tijdens het tweede termijn van dit jaar (April, Mei, Juni) onderging het Belgische Burgerlijke Vliegtuigen-register, de volgende wijzigingen.

1) Nieuwe inschrijvingen :

AWZ, Douglas DC-3, Sabena, Brussel.
JPD, Ercoupe 415D, J. Pierard, Gent.
SPA, Aeronca Champion, Aero Club van Spa, Spa.
AJM, De Havilland DH 82A Tiger Moth, Club Nat. d'Av. Brussel.
AWU, Douglas MC-6, Sabena, Brussel.
DFA, Avro XIX, Sabena, Brussel.
UCT, De Havilland DH 82A, Tiger Moth, Sabena, Brussel.
AWW, Douglas DC-6, Sabena, Brussel.

2) Werden afgeschreven, d. i. bezitten geen geldig bewijs van luchtwaardigheid meer :

ZOU, GAE, AAR, APB, ABB, AAK, VIT, AVG, TWF, AVH, GAG, AIR, AAG.

3) Veranderden van eigenaar. Nieuwe eigenaar tussen haakjes opgegeven :

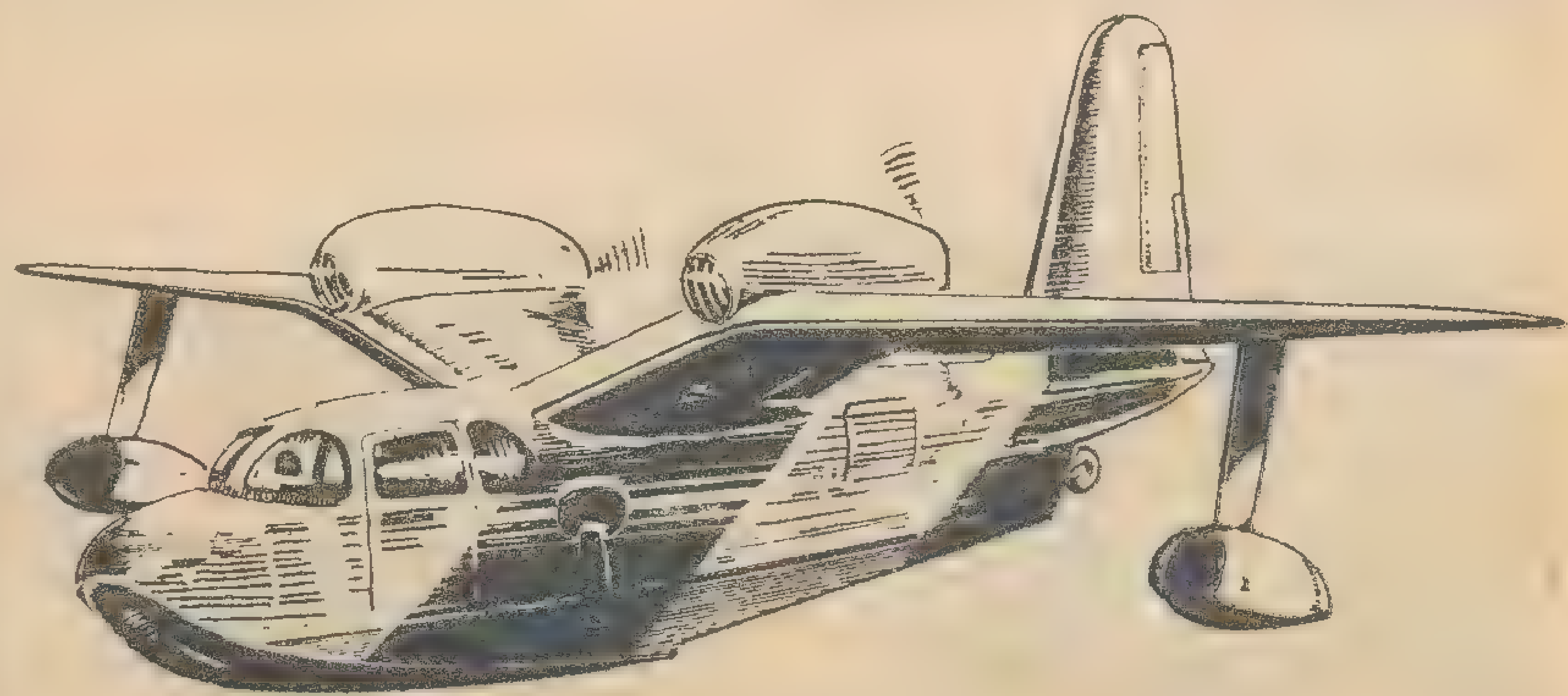
AVH (Intair, Antwerpen).
ABV (Ghent Aviation Club).
ADJ (M. Mertens, Brussel).
VIL (Verviers Aviation, Verviers).
TWH (Les Ailes Tournaisiennes, Doornik).
AAH, AAA, AAV (Mevr. Seynaeve-Isebaert, Oost-Rozebeke).
AMI, (Bullens, J. Denderleeuw).
AVJ (Boucher, R. Brussel-Elesene).
ATY, DED (gezamenlijk door Van Passel R., Antwerpen en Vlieghe L., Lier).

Andere veranderingen :

VIL : geschikt voor Luchtwerk ; ABF : idem ; TWJ : idem.

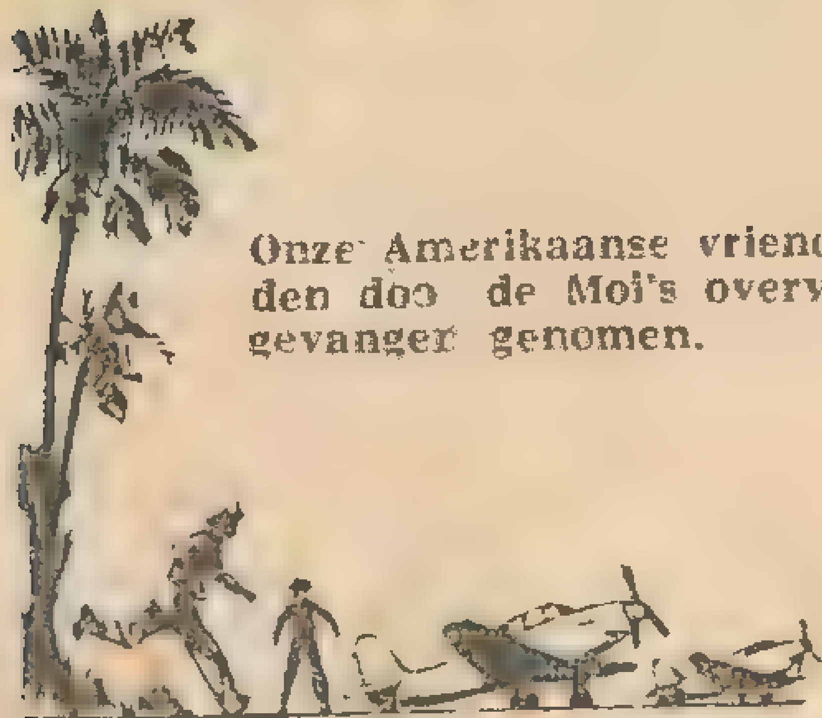
Het toestel dat vroeger OO-SPA was, is omgevormd in OO-SPB. - OO-SPA werd opnieuw toegekend (zie boven bij nieuwe inschrijvingen). OO-ATY is een Auster V en niet een Auster IV zoals vroeger bij vergissing werd opgegeven.

ONS MAATSCHETSENHOEKJE

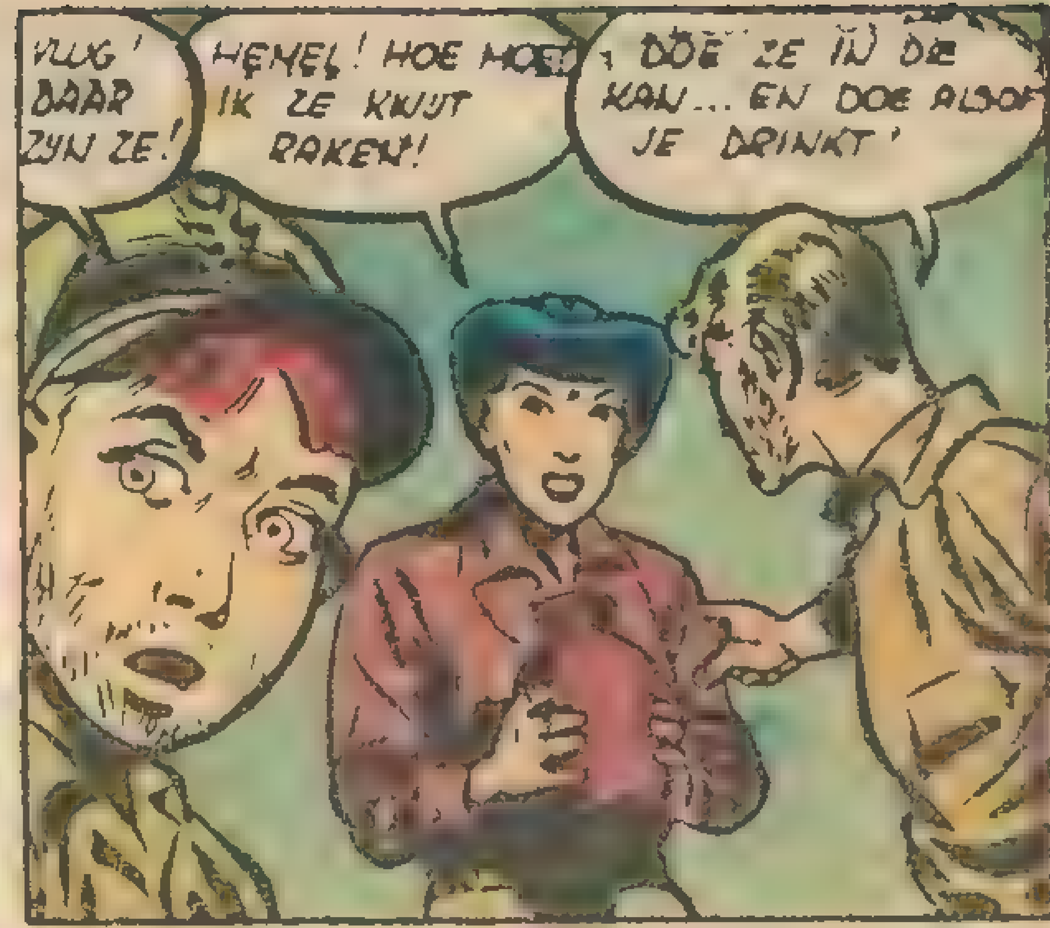
PIAGGIO P.136 (Italië)

De Zwarte Draak

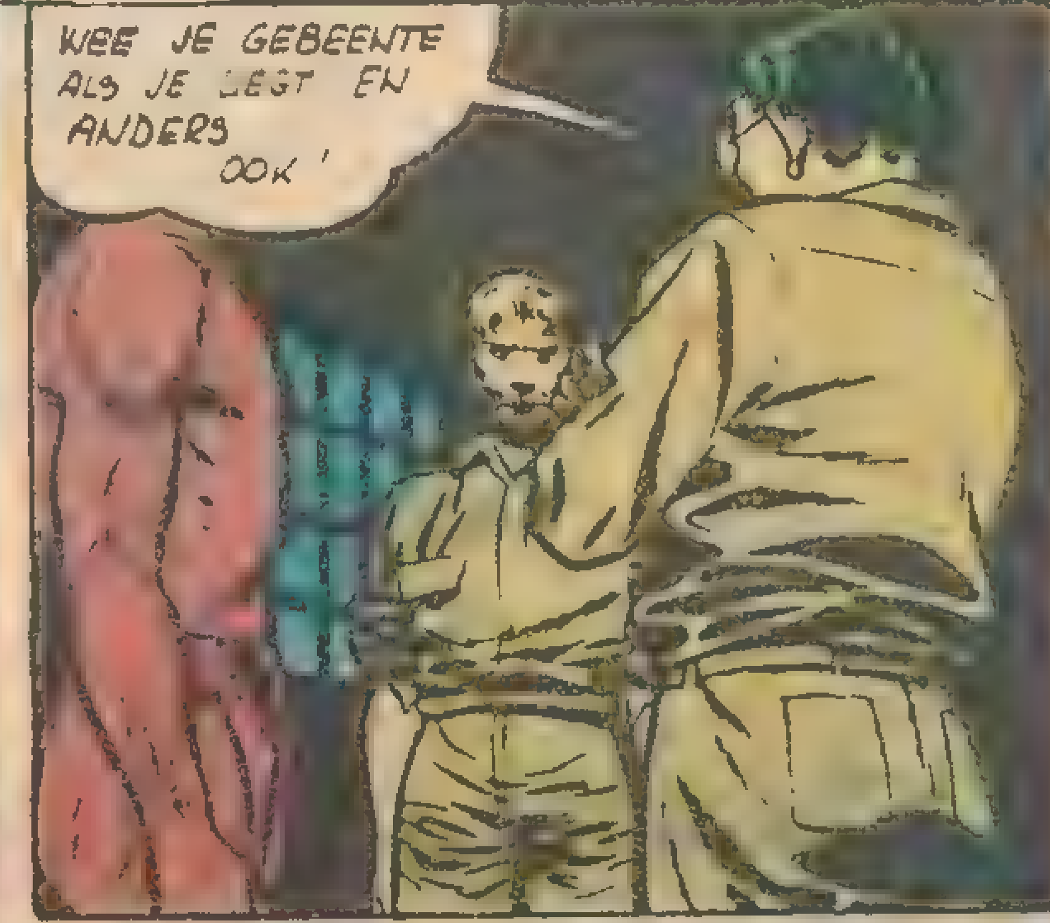

Onze Amerikaanse vrienden worden doo de Moi's overvallen en gevangen genomen.

DROMMELS! DE TIJGER IK BEN ER GEWEEST!!

EEN WAPEN! MET MIJN BLOTE HANDEN KAN IK NIETS!!

HET IS ZIELIG MAAR IK HEB GEEN KEUS!

MET EEN WOEDEND GEBRUL WERPT DE TIJGER ZICH OP TAO. MAAR DEZE VALT OP ZIJN KNIEËN EN STEUNT DE BAMBOESTOK OP DE GROND. DE TIJGER WORDT GESPIETST EN BRULT VAN WOEDE EN PIJN. VERDOOFD SLAAT HIJ MET EEN DOFFE PLOF TEGEN DE GROND

AWRR!

DROMMELS! HIJ IS ALLEEN MAAR GEKWETST.. EN IK BEN ZO MOE! ZO MOE!!

MET EEN LAATSTE KRACHTSINSPANNING SLEEPT TAO ZICH NAAR EEN ZWARE, HOEKIGE STEEN

MET VERPLETTERDE SCHEDEL BLIJFT HET DIER LIGGEN. MET EEN ZUCHT VAN UITPUTTING ZAKT TAO
J.241.B.

DE "KHEDDA..

Een olifantenjacht is in India altijd een geweldige gebeurtenis. Het is 'n groots gebeuren, niet zozeer om 't feit, omdat daar 'n goede 2000 man voor nodig zijn en dat zoiets een waar feest voor de bevolking is, maar vooral omdat zo'n grote drijfjacht maar zelden gehouden wordt.

Een olifantenjacht, die deze naam werkelijk verdient en de grootheid der Hindoes waardig is, wordt maar eens in de tien of twaalf jaar gehouden.

Dat is dus niet dikwijls! Zoiets laat weer eens zien, hoe de volkeren van India in de letterlijke zin van het woord niet het minste begrip hebben van de tijd, zoals de klok die meet. Voor hen is een maand, een jaar of een ceuw zo ongeveer gelijk. Dat is allemaal « lang »...

Wel moeten we er aanstonds bijvoegen, dat deze Hindoe-volkeren behalve de grote « khedda's » wel kleinere jachten op olifanten organiseren. Ze jagen op onze dikhuiden, als de noodzaak hen daartoe dwingt. Zo bijvoorbeeld als de te velde staande oogst door deze « zware jongens » dreigt vertrapt te worden, want daarvoor hebben ze toch heus niet gezaaid! Ook gaat men op olifantenjacht als de maharadjah (de vorst) een gast op bizondere wijze wil vereren.

Op zichzelf is de olifant niet zo'n schadelijk wild. Maar het is voldoende, dat meneer ergens doorheen wandelt — liefst in gezelschap van enkele vrienden — om van het te velde staande gewas niet veel meer recht te laten!...

De olifantenjacht is dus niet alleen een sport, maar ook een noodzakelijkheid, wil de Hindoe van zijn akkertje halen, wat ervan te halen is.

OLIFANTEN VANG JE MET MUZIEK!

Laten we liever zeggen : met ketelmuziek! Onze laporen zijn zeer muzikaal-gevoelig. Wanklanken horen is het ergste, wat hen kan overkomen. Daar kunnen deze dieren niet tegen en ze slaan ervoor op de vlucht.

Maar beginnen we bij het begin.

Als de dag, voor de « khedda » bepaald, is aangebroken, komt een legertje van 2000 man zich ter beschikking van de radjah stellen. Deze onderdanen beginnen met een « kraal » te bouwen : een omheinde ruimte, waarin straks de gevangen of liever opgejaagde dieren worden samengedreven. Dat is natuurlijk een heel werk.

Zo'n kraal is bijna een fort De omheining bestaat uit dicht naast elkaar geheide boomstammen, die zomaar niet uit de grond gelopen kunnen worden. Voor die omheining wordt dan nog een brede, diepe gracht gegraven. Daarbij wordt zo'n kraal liefst opgericht aan de oever van een rivier of een meertje, zodat het geval tenminste aan één kant helemaal beschermd is.

De plaats waar de te vangen olifanten zich bevinden, is te naastebij bekend. Heel de jacht zal nu hierin bestaan, dat men de beesten uit hun schuilplaats opjaagt en ze de kraal indrijft. Natuurlijk zonder dat de slimme dieren dat zelf in het snotje krijgen!

De weg, die de jagers de olifantenkudde laten volgen, wordt vooraf bepaald. Bij open plekken in het woud richt men barricades op en dat doet men ook op plaatsen, waar paden en wegen elkaar kruisen of uiteenlopen. Bepaald « gevaarlijke » plaatsen worden bovendien bewaakt door tamme olifanten, die allen 'n kornak of olifantentemmer op hun rug hebben. Die worden dus gepromoveerd tot een soort verkeersagenten!

Als al deze voorzorgsmaatregelen genomen zijn, kunnen de eigenlijke drijvers er op uittrekken.

De meesten van deze mannen zijn te voet. Ze zijn allemaal gewapend met stukken gespleten en uitgeholde bamboe. Anderen zitten op tamme olifanten en zijn gewapend met dikke touwen, die straks moeten dienen om de gevangen olifanten te « knevelen ».

Die tamme olifanten zijn zoveel als leermeesters, voor hun wilde broer, die hem het goede voorbeeld moeten geven. De man, die daar op zit, is altijd een kornak of temmer.

Dan kan de eigenlijke jacht beginnen.

De jagers dringen in een halve cirkel een uitgestrekt stuk jungle binnen. Is die kring eenmaal gevormd, dan beginnen ze een hels spektakel te maken Ze geven een muziekje ten beste, dat horen en zien doet vergaan.

Deze levenmakers zijn allen inboorlingen te voet, die op hun bamboestokken een cacofonie van geluid laten horen. Ongelofelijk, zoveel en zo afschuwelijk lawaai als zij met hun bamboestaven kunnen produceren. Dit is juist het carnavalspectakel, waar de olifanten helemaal niet tegen kunnen, want deze dieren zijn juist zeer gevoelig voor harmonische klanken en worden dol van dergelijke afschuwelijke ketelmuziek.

Wat gebeurt er dan?

Onze dikhuiden, die zich tot dan toe rustig ergens baden in het kalme water van een meer, krijgen het op hun zenuwen en willen dat hels lawaai ontvluchten. Ze komen uit het water en trachten zoveel mogelijk afstand te scheppen tussen hen en dat verschrikkelijk geluid. Dat wil dus in ons geval zeggen dat ze rechtstreeks naar de kraal sjokken.

Ik zeg daar « sjokken » Inderdaad, zelfs een woedende olifant zal nooit op hol slaan. Hoogstens wordt het een snelle wandeling, maar waar deze heren voorbijkomen, gaat alles tegen de grond. Een boomstam is voor zo'n dier niet meer dan een twijgje voor ons! Je begrijpt, dat het woud, waar deze zware jongens op die manier doorwandelen, aardig toegetakeld wordt, vooral als een hele kudde van die knapen passeert. Laat ze eerst met een vijftig zijn, spoedig worden het er honderd.

OP WEG NAAR HUN KOOI

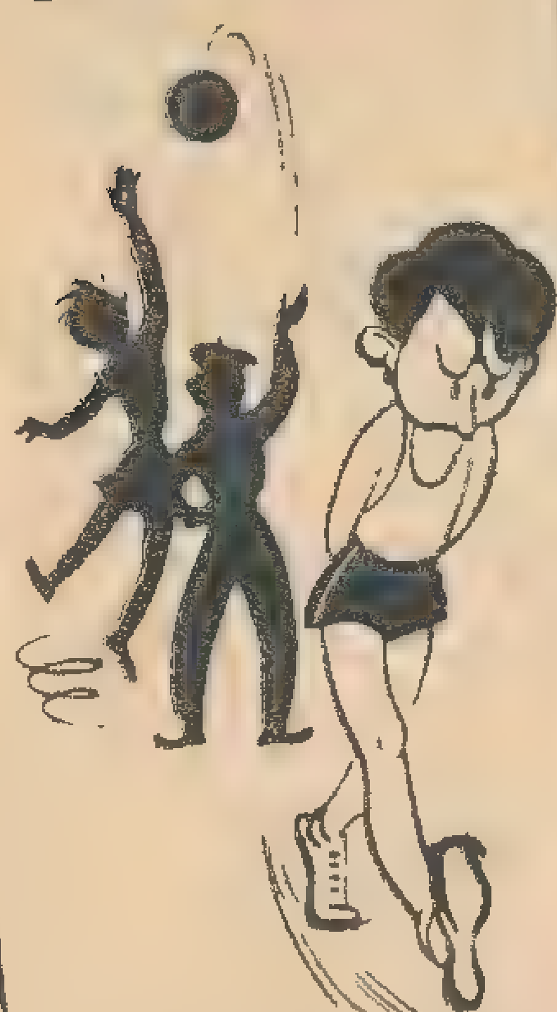
Al die tijd komt de halve cirkel lawaaimakers achter hen aan. Zo worden de beesten steeds verder gedreven. Het lawaai houdt steeds aan, ja, wordt nog sterker. Verschillende olifanten, die zenuwachtiger zijn dan de rest, trachten ook wel een andere richting uit te vluchten dan die van de kraal, maar zij worden dan spoedig weer op het ware pad teruggebracht door het lawaai van de herrieschoppers, dat afdoender is dan een jachtgeweer. Nooit zal een olifant naar dat geluid toelopen. Als hij van de goede weg afdwaalt, hoeven maar enkele mannen hem de weg te versperren met hun instrumenten om het beest de doodsschrik op het lijf te jagen en hem keurig rechtsomkeert te doen maken.

Bij gelegenheid van zo'n « Khedda » worden vaak een honderdtal olifanten opgedreven.

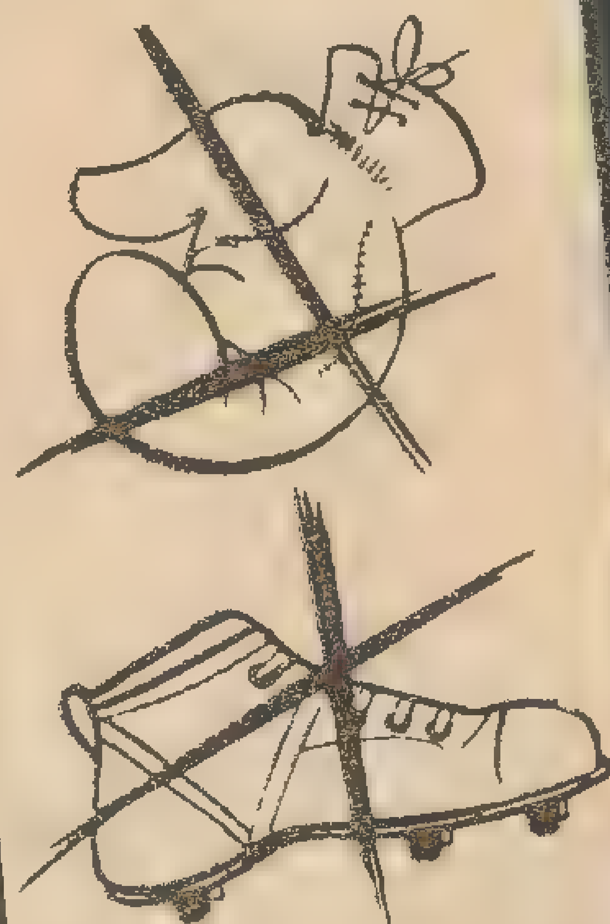
Een olifant is een ridderlijk beest. Al vluchtend beschermen ze nog hun jongen. Die drijven ze zelf voor zich uit of omringen hen, ook al zijn het niet hun eigen jongen. De olifantjes of ze nu bekend of onbekend zijn, worden door oudere dieren be-

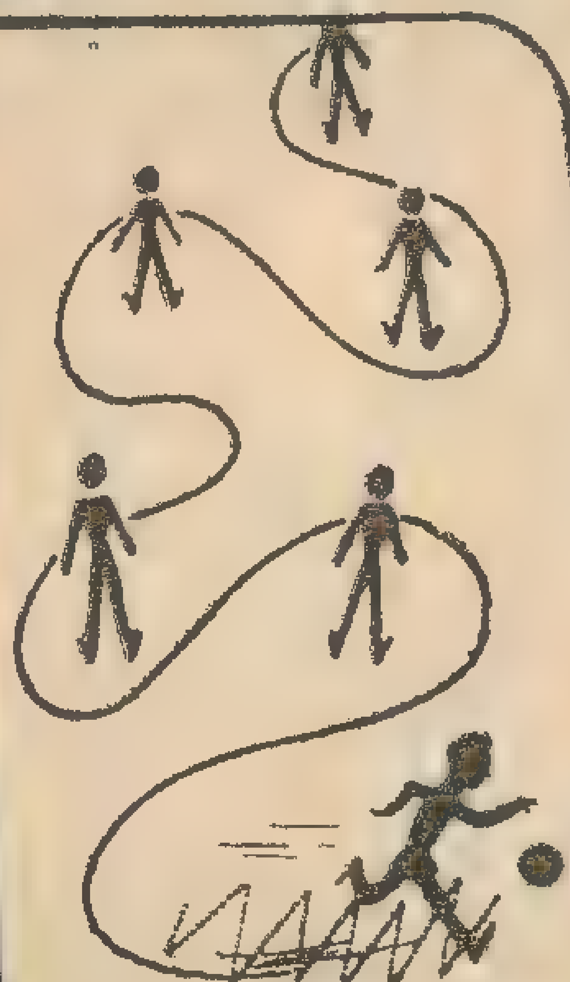
HUP ROBBEDOES

DE PUNTJES OP DE « I »

TIJDENS EEN OPWORP TUSSEN TWEE DE SPRINGPLAATS VERLATEN VOORDAT DE BAL WERD AANGERAAKT.

EEN BASKET AANRAKEN, TERWIJL DE BAL ER IN OF ER BOVEN IS

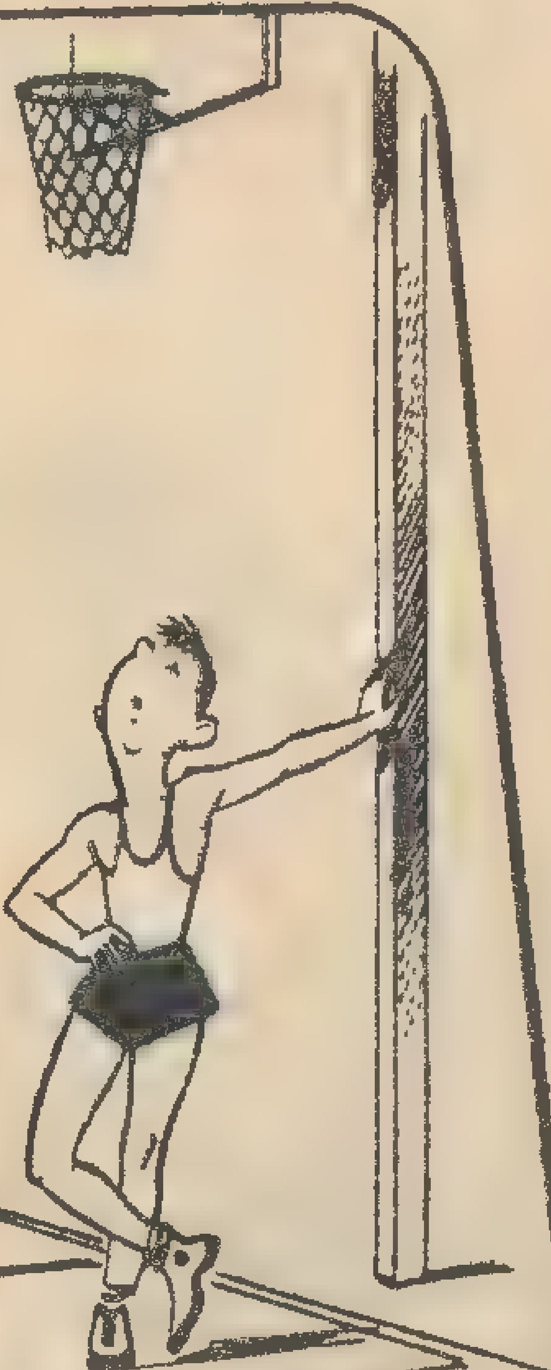

MET DE VUIST OF DE VOET OP DE BAL STOTEN

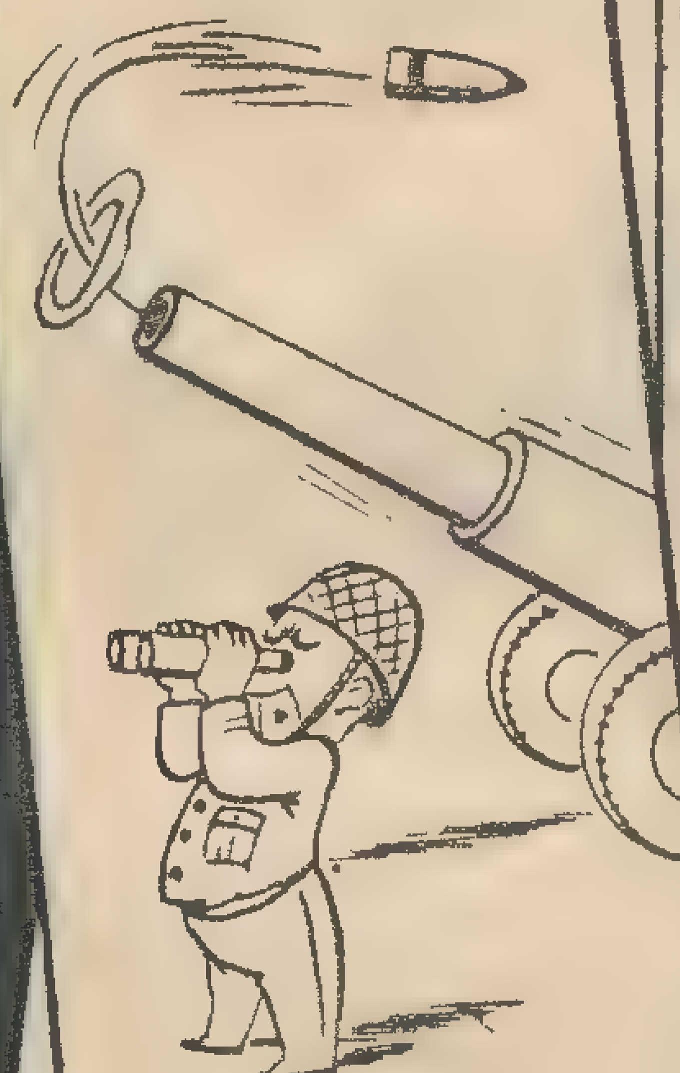

ALS MEN GEDRIBBELD HEEFT, DADELIJK OPNIEUW AAN HET DRIBBELEN GAAN.

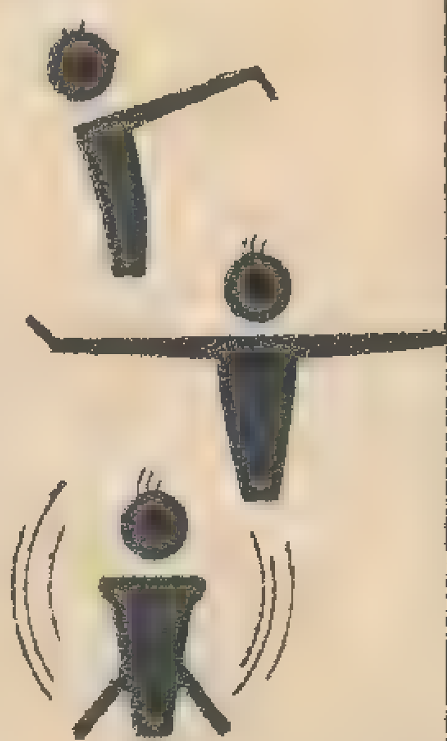
BINNEN DE VERBODEN CIRKEL KOMEN TIJDENS EEN OPWORP TUSSEN TWEE.

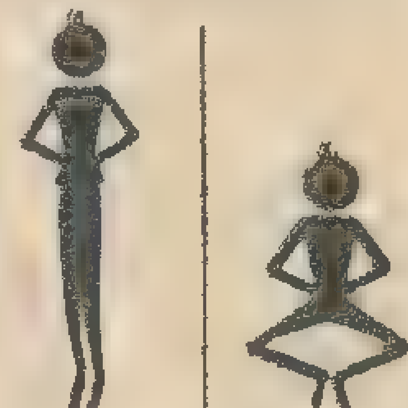

DE BAL MEER DAN 10 SECONDEN VASTHOUDEN IN DE VERDEDIGINGSZÔNE

LANGER DAN 3 SECONDEN IN HET VRIJE-WORPGEBIED BLIJVEN, ALS EEN PLOEGMAAT IN HET BEZIT VAN DE BAL IS..

DE BAL UIT DE AANVALSZÔNE NAAR DE VERDEDIGINGSZÔNE SPELEN, BEHALVE:
A) NA EEN OPWORP TUSSEN TWEE
B) BIJ HET INGOOIEN

WIJ BEGINNEN DE DAG ...

511
OPRICHTEN, SPREIDEN EN RONDDRAAIEN VAN DE GESTREKTE ARMEN

521
BUIGEN EN STREKKEN VAN DE BENEN. DAARNA HET BEEN KRACHTIG VOORUIT SLAAN.

ARMEN ZIJWAARTS OPHEFFEN - VOORARM BUIGEN, DE EEN HORIZONTAAL, DE ANDERE VERTICAAL MET EEN ZEKERE VERTRAGING.

531
OP DE BUIK, MET DOORGEZAKTE ARMEN, DE ROMP OPRICHTEN - DE HANDEN TER HOOGTE VAN DE SCHOUDERS. MET EEN RUK OPRICHTEN EN DE ARMEN STREKKEN

Oef ! Wat al pekelzonden ! Geen wonder, dat de.. heiligste baskett-bal-speler al eens iets mispeutert.

En dat is nog niet alles. Maar als we het daar eens bij lieten voor dit seizoen ? Afgesproken ?

Het begint trouwens erg warm te worden. We gaan nu liever zwemmen en vergeten natuurlijk ook de athletiek niet. Maar als we even uitblazen, kan het toch geen kwaad, af en toe ons geheugen op te frissen.

Tegen de tijd, dat we weer aan de slag kunnen gaan, staan we dan paraat.. om de speltechniek beet te krijgen.

Dat zal nog een hele karwei zijn. Wacht maar !

FRANK.

schermd en zo deint de troep door het oerwoud, terwijl het angstig getrompet der dieren zich vermengt met het lawaai, dat de drijvers maken.

Het spoor van deze olifanten volgen is natuurlijk niet zo moeilijk! Waar de heren voorbijgekomen zijn, ligt alles tegen de vlakte.

Trouwens, er wordt zeer stipt gehouden aan het één-richting-verkeer. Overal langs de weg, die de opgejaagde dieren volgen zijn palissaden aangebracht, grachten gegraven en dringen de tamme olifanten hun wilde broers in goede banen.

Zo lopen ze vanzelf de opening van de kraal binnen, die daarop vlug gesloten wordt.

Uit is het met de pret en de vrijheid!

Honderd gevangen olifanten tollen rond in de betrekkelijk kleine ruimte, die al eerder was aangelegd om hen te ontvangen. De dieren stoten tegen de palissade, die natuurlijk daarop berekend is of staan verwonderd voor de diepe gracht.

EN NU AAN HET WERK

Ja, tot nog toe was alles kinderspel, maar het moeilijkste komt nog! Eigenlijk begint eerst nu de [illegible]nte olifantenvangst.

Nu moeten de aldus bijeengedreven dieren aan schoft en poot gebonden worden, overmeesterd en onschadelijk gemaakt.

Nu eerst begint de taak van de tamme olifanten en hun kornaks voorgoed. Trouwens, deze kornaks zijn eigenlijk de helden van heel de jachtpartij. Op hun tamme dieren gezeten, naderen ze de wilde exemplaren en zonderen telkens één beest af. Dat wordt dan opgevangen tussen twee tamme broers en dan is het moment gekomen om vliegensvlug een touw om de hals en een der achterpoten van de wilde broer te slaan en hem aldus alle beweging onmogelijk te maken. De kornak wordt nu zoveel als stierenvechter. Als het lukt, een kabel om nek en achterpoot te slaan, is het dier onbeweeglijk.

Dat dit een gevaarlijk werkje is, hoef ik je niet te vertellen. Immers, zo'n olifant laat zich zomaar niet boeien. Het is heus geen brave jongen! Zo gebeurt het nogal eens, dat een kornak bij dit werk er het hachje bij inschiet. Geen wonder, dat de anderen onder de indruk komen van hun moed, durf en behendigheid. Zij worden dan ook hevig bewonderd en zijn de helden van [illegible] als de toreros in Spanje [illegible] kornak er niet levend uitkomen, dan zal de radjah diep in zijn geldkist grijpen om de naastbestaanden van de man schadeloos te stellen.

Heeft de kornak eindelijk zijn wild exemplaar gekneveld, dan slaat hij het andere eind van het touw om een dikke boom en laat het beest zich uitrazen tot het helemaal uitgeput is. Voorlopig blijft het aan zijn boom gebonden. Daarmee is de jacht ten einde en begint iets anders.

HET TEMMEN

Om wilde olifanten te temmen en hen aan mensen gewoon te maken, gebruikt men precies dezelfde methode als om hen te vangen. Er wordt dus weer muziek gemaakt. **Maar nu speelt men echt lieflijke, welluidende wijsjes!**

Deze zachte muziek doet de olifant aan zijn nieuwe omgeving wennen. Na een paar maanden wiegen de machtige olifantskoppen deinend mee op de melodie, als om te laten zien, hoe graag zij goede muziek horen. Vanaf dat moment kan men met hen doen wat men wil. Alleen mag men nooit brutaal of vals tegen hen zijn!

Een olifant plagen is niet alleen heel lelijk, maar ook erg gevaarlijk! Een olifant vergeet nooit, dat men het hem eens lastig heeft gemaakt. **Na jaren** kent hij nog zijn plager terug en is dan in staat onverhoeds zijn beul met de slurf bij de lurven te vatten, hem tegen de grond te smakken en onder zijn poten te vermorzelen.

En dat zo kalm als Piet Kwabbernoot een boterham eet met platte kaas!...

... KOMEN VAN ALLE KANTEN GEWAPENDE VLAMINGEN NAAR HET EKSTERBOS.

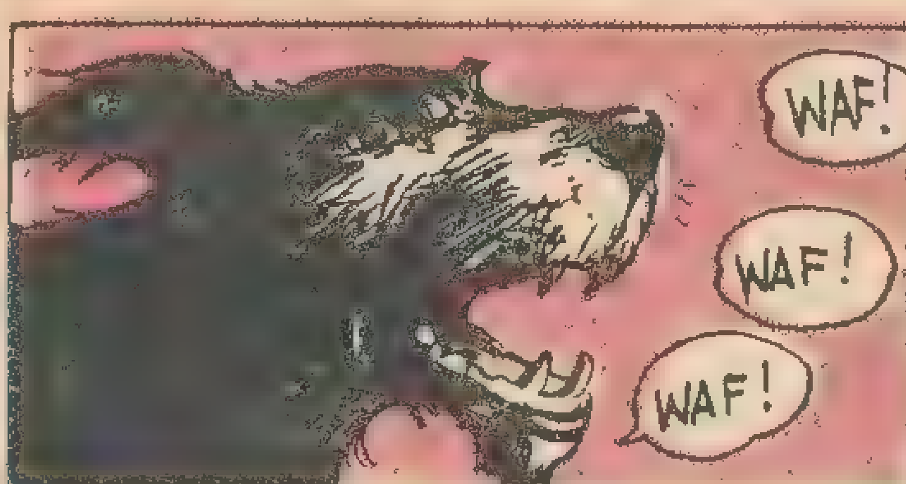

RONDOM EEN KAMPVUUR WORDT HET AANVALSPLAN BESPROKEN

EEN PAAR OGENBLIKKEN LATER..

OP DE WALLEN.

DADELIJK KOMEN EEN AANTAL MANNEN MET EEN VRACHT DORRE TAKKENBOSSEN AANDRAGEN.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen.) - De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan : Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 17 Augustus tot einde December:

VOOR NEDERLAND : Fl. 5.

VOOR BELGIE : Fr. 80.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes ». Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Geen wonder, dat zoveel knolletjes de laatste tijd naar zeezout smaken! Want zelfs uit hun vacantieverblijf blijven onze rakkers en rakkeresjes Piet met hun knollen bestormen. Goed zo, rakkers !

Maar de beste knol, het sieraad van deze knollentuin, komt deze week uit Antwerpen. Als ik er dan nog bijvoeg, dat hij van een rakkeresje komt, dan weten jullie meteen, dat ik het over onze ijverige RIKKETIK 23890 heb. Snuffeltje verwacht van andere rakkeresjes ook zo'n degelijke knolletjes als van Rikketik.

LEVENSHERINNERING

Ik werd in 19... in « de Munt » geboren. Mijn lichaam is een cirkelvormig schijfje. In 't midden bevindt zich een rond gaatje. Mijn klein wezen is versierd met cijfers, letters en een takje bladgroen. In grote letters staat mijn naam op mijn lichaam vermeld.

Toen ik in de handel verscheen, werd ik aanhankelijk in spaarpotten en doosjes bewaard omdat ik « een nieuwe » was en alzo nog een rariteit. Maar spoedig verschenen er meer broertjes en zusjes in omloop en verhuisde ik van mijn blikken doosje in een klamme, zwarte kinderhand. Begerige blikken rustten op me. Ik diende als « Zondag » voor mijn nieuwe meester. Alras wisselde hij mij om voor een ijsje. Toen werd ik bruut neergezwierd tussen tientallen soortgenoten...

Vandaar uit begon mijn welbewogen levensloop. Ik doorkruiste gans het land : van Noord naar Zuid, van West naar Oost. Steeds werd ik verruild : voor kleding, voor voedsel, voor vermaak...

Ik huisde in tal van verblijfplaatsen : in stoffige mantelzakken, in lederen portemonnaies, in allerhande spaarpotten, zelfs in een buitendienst gestelde koffiepot, waarin ik lange tijd een rustig leven leidde onder zeer vele broers en zusters.

In hoeveel broekzakken heb ik niet gezeten ! Dat waren de leerrijkste stonden in mijn drukke leven. Ik maakte er met veel verschillende dingen kennis, die me ieder hun levensloop en hun nuttigheid in de Maatschappij vertelden. Ik telde in zo'n broekzakken onder mijn voornaamste kennissen : draaitollen, knikkers, eindjes koord — die soms drukke levensdagen achter de rug hadden — afgeknabbelde lucifers, beduimelde speelkaarten, stompjes potlood, soms ook andere soortgenoten. Gewoonlijk verbleven we niet lang in zo'n huisvestingen. En 'k heb dikwijls opgemerkt, dat we na dergelijk onderdak gewoonlijk in een plakkige, zoete snoep-winkel-la terecht kwamen.

Er blijft me een hevig avontuur bij. Toen ik weer enige tijd in zo'n drukbevolkte broekzak had gewoond, werd ik plots zeer kleverig. Ik plakte millimeters in het ronde. Maar ik plakte niet alleen ! We hingen allen aan elkaar : speelkaarten, stukjes touw, een half opgezuigd potloodje, de punt van een draaitol en mijn nederig persoontje. Het duurde lange tijd eer ik van die kleverige massa verlost was. Later heb ik vernomen dat een zekere « Tutterfrut » er de oorzaak van was.

Ik heb in goten en keldergaten geslingerd ! 'k Ben verpletterd en uitgezet door de wielen van machtige gevaarten !...

In talrijke handen heb ik gerinkeld : in eeltige, knoestige werkmanshanden, in naar-aarde-ruikende boerenhanden, in kleverige, groezelige kinderpollen, in fluwelen, zachte, geringde handjes van rijke lui...

Ja, als ik dit alles zo eens overdenk, heb ik een fel, bewogen leven achter de rug. En toch ben ik er niet op vooruit gekomen. Integendeel, ik verminder hoe langer, hoe meer in aanzien. Zelfs voor een fooitje dient mijn oud, afgemat schijfje niet meer. De glorietijd kan echter niet eeuwig duren. Ik vier nu haast mijn gouden jubileum. Eigenlijk mag ik over mijn oude dag nog niet zeuren. Rustig leef ik nu in een rond, ijzeren doosje van Hollandse Babbelaars, te midden andere, versleten en afgetobde familieleden.

Op bepaalde dagen worden we nog gebruikt. Dan verhuizen we gewoonlijk naar het verblijf, waarvan de eigenaar dikwijls « Troef » roept. Maar na verloop van tijd belanden we toch terug in de Hollandse Babbelaar.

En zo leef ik nu een rustige Winter des Levens na een zeer heftig leven : loon naar werken.

Maar heb je nu mijn identiteit al geraden ? Zeker, beste lezer, zeg het maar, mijn naam is : « Vijf Centiemen ».

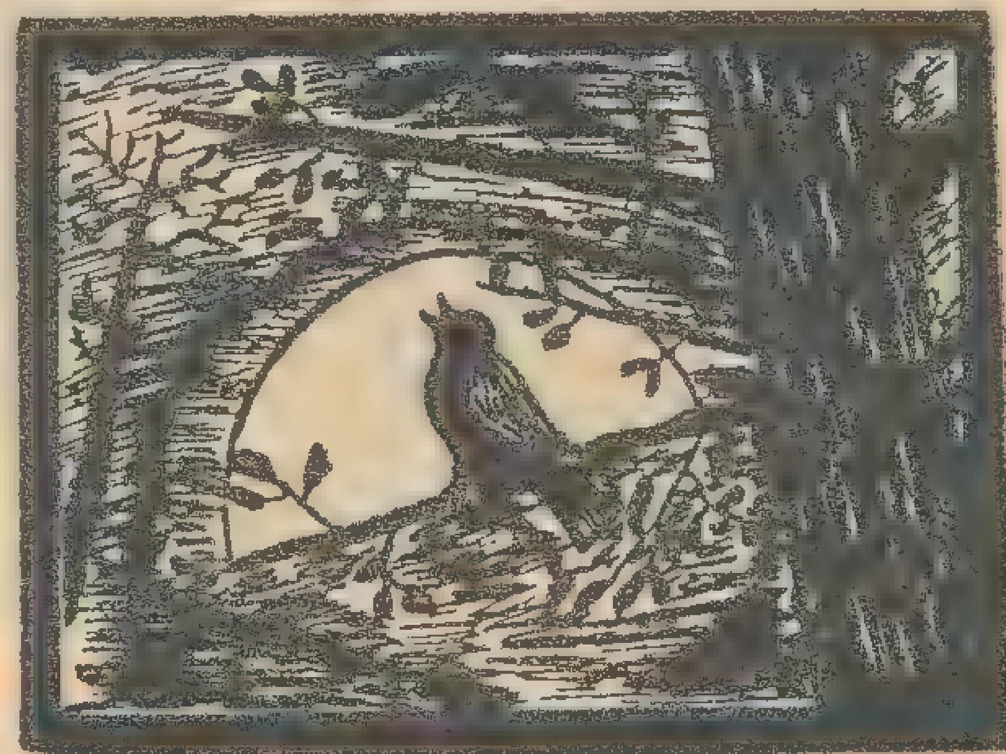
RIKKETIK 23890 uit Antwerpen.

Gelukkig maar, dat onze rakkers niet willen achterblijven. MATROOS VAN DER KLEIN heeft gedurende zijn vacantiedagen voor detective gespeeld. Hij is ongemerkt achter P. K. aangeslopen en hangt een ongenadig portret op van onze acht-stoppelige held :

PIET KWABBERNOOT IS GIERIG

Reeds had onze P. K. al allerhande karweitjes ter hand genomen. Laatst nog was hij drukkersknecht geweest, maar dat was hem niet meegevallen. Wat moest hij nu aanvangen met 12.000 frank op zak ? Toen kreeg hij een inval en werd veekoopman. Alle Woensdagen trok hij naar de veemarkt en kocht er ossen tegen een lage prijs. Later maakte hij daar een grote prijs van.

Het gebeurde nu op zekere morgen, dat onze Kwabbernoot met ontzetting vaststelde dat zijn pak versleten was. Oei, oei ! Hij moest er een nieuw gaan kopen en 't ander was nog maar 15 jaar oud ! In de stad aangekomen, trok hij naar zijn oude winkel.

Zingende nachtegaal, door WITTE AREND uit Herentals.

P. K. heeft het warm. - Tekenknol van DE VALK 29.402.

— Hier ben 'k weeral ! riep Piet.
De baas keek eens op.
— 't Is voor een nieuw kostuum. Wil je de maat eens nemen ?
Met een groene lintmeter gewapend kwam de man af. Piet hield zijn adem in. Na een poosje vroeg de baas :
— Is mijnheer soms onpasselijk ?
— Nee ! Nee ! Het is niets ! zei onze veekoopman, die met een zucht van verlichting weer adem haalde.
Nu lachte hij, dat hij schudde en gichelde.
— Wel, ik hield mijn adem in, anders werd ik dikker en zou dus meer stof moeten betalen. Dat is nodig ook, want op 15 jaar is alles weeral veel duurder geworden.
Ons Pietje trok daarna naar de markt. De kleermaker keek het zonderling heerschap na en dacht :
« Die heeft een slag van de molen beet. »
Ondertussen op de markt begon onze Piet luid te jammeren. Grote God ! Hij had zijn bril vergeten. Een boerke had het gezien en zei :
— Wel vriend, wil je soms mijn bril gebruiken ?
— En of ! zei onze Piet.
Met het nieuwe pronkstuk op de neus trok Piet de markt over. Plotseling bleef hij staan. Er scheen een wonder te zijn gebeurd. Daar stonden drie prachtige slakvette ossen zoals hij er nog nooit gezien had.
— Zeg eens, baas, riep hij vurig. Zijn ze te koop ?
— Zeker, was het antwoord.
— Hoeveel vraag je er voor ? vroeg Piet ongeduldig.
— Drie duizend frank 't stuk.
— Top, zei Piet en haalde de 9.000 ballekens boven.
Nu trok hij met zijn prachtdieren naar huis. Maar 's anderdaagsmorgens wilde Piet zijn ossen voederen. Heremetijd ! Hij schrok zich bijna een breuk ! Daar stonden drie kalveren in plaats van ossen.
Woedend rukte Piet zich de haren uit het hoofd en van zijn acht sprieten bleven er nog maar zes over. Als een echte gek sprong Piet op zijn fiets en reed naar de boer, waarvan hij de bril geleend had. Hij zette de bril op en waarlijk, nu waren het vette ossen.
— Potverdepitjes ! huilde Piet. Gans mijn fortuin ben ik kwijt !
Hij keek op zijn neus en dacht :
« Deze maal hebben ze een pad in mijn korf geplaatst, maar poets wederom poets en dat ze maar oppassen ! »

MATROOS VAN DER KLEIN uit 's Gravenwerk.

De jachtmeester uit het verhaal van Sneeuwwitje. - Tekenknol van BLONDE TIJGER 30.121 uit Staden.

Uit Bredene stuurde BLAUWE TOEKAN ons een leuke

COWBOY-FILM

Texas Jim, de stoere cowboy,
bromde zacht : « Kentucky home »,
Maar een kolfslag op z'n schedel
deed hem landen in een droom !
't Was gelukkig maar een film,
voor de stoere cowboy Jim,
want een tien minuten verder
vloog de slechte 't prison in !
En natuurlijk moest de « ridder »
als in elke cowboy-prent,
trouwen met z'n Jane of Daisy,
voor dat eeuwig « happy end »...

BLAUWE TOEKAN 26.438 uit Bredene.

Dit vers herinnert er me aan, dat ik **Stropke** uit **Gent** eens alleen in een hoekje van onze Knollentuin onder vier ogen zou willen spreken. Het gaat over je vers, dat in onze tuin van 29 Juni verscheen, Stropke... Misschien vermoed je al, waar ik heen wil ? Er is namelijk een rakker uit Schelle, die je gedichtje al vroeger gelezen had... in een handboek, dat hij op school gebruikt heeft. Eigenlijk zou ik hier voor jou een schandpaal moeten oprichten, Stropke. Maar ik ben er van overtuigd, dat je intussen zelf spijt hebt gehad over dit « geleende » vers, niet ? We zullen er dan ook een kruisje over maken en die zaak in het diepste van de Knollentuin begraven.

Maar samen met jouw vers zou ik er een moeten begraven, dat **Waterrat** uit **Battel** in onze tuin heeft willen binnensmokkelen. Is het werkelijk een eigen vers, Waterrat ? Je mag niet vergeten, dat P. K. zeer beslagen is in de Nederlandse Letterkunde en zich gauw gedichten herinnert, die hij

De wielewaal, getekend door JOHN DE PAEPE uit Aalst.

vroeger al eens onder ogen kreeg... Piet wil in ieder geval niet, dat je knol « Ik kende » geplant wordt... Heeft hij gelijk ?

Op dit ogenblik komt Piet aandragen met een hele vracht eervolle vermeldingen. Bovenop ligt een mooie tekenknol van **Michiel de Ruyter** uit **Retranchement (Zeeland)**. Jammer dat de inkt wat uitgelopen was, Michiel ! **Buck Danny** uit **Lier** zorgde voor niet minder dan drie tekenknollen, alsmede een zeer verzorgd verhaal « De verrader gesnapt ». Waarom heb je het thema niet wat meer uitgewerkt, Buck Danny ? Je verklaart niet hoe en waarom die jongens aangevallen worden. Je knol is zo verzorgd, dat ik van jou nog heel wat goeds verwacht ! **Zwarte Arend** uit **Eksaarde** heeft zo maar eventjes 6 tekenknollen op zijn actief. Eén er van verschijnt binnenkort in onze Knollentuin. Waarom heb je die prachtige tekenknol, « Storm op Zee », niet met Oostindische inkt getekend, **Marijke Viking** uit **Leeuwarden** ? Dan had je hem beslist in deze tuin gevonden. Potloodtekeningen komen niet in aanmerking, Marijke !

Piet Kwabbernoot probeert Sjarel de Zetter, die het hek van de tuin opengemaakt heeft, tegen te houden. Maar alle verzet is nutteloos. Sjarel komt ons waarschuwen, dat er geen enkel plaatsje in de tuin overblijft. Door een achterpoortje verdwijnt dan ook jullie

SNUFFEL.

CLUBNIEUWS

Met mijn vriend Jos sloeg ik het smalle pad tussen twee hagen in, dat naar de bossen leidde. En ineens begreep Jos, waar we naartoe gingen. Hij bleef staan.
— Je wil Walter Pestels toch niet aanwerven voor onze club ? vroeg hij op een toon, alsof hij dit voor onmogelijk hield.
— Toch wel, antwoordde ik, aan Walter heb ik direct gedacht. Ik denk wel, dat hij een uitstekend clublid zal zijn.
— Maar zijn vader is « zwart » geweest !
— Walter is een goede jongen en van de rest moeten we ons niets aantrekken.
— Sommige jongens mogen niet meer met hem spelen. Hij is altijd alleen.
— Juist daarom moeten we hem vragen of hij onze vriend wil worden.
— Maar als hij in onze club komt, zullen andere jongens misschien weigeren om aan te sluiten.
— Dat kan me niet schelen. Jongens, die er zo over denken, hebben we in onze club niet nodig. Vergeet niet, dat artikel vier van onze erewet als volgt luidt : « Een Robbedoesrakker is een vriend van zwakken en hulpbehoevenden ». Daaraan moeten we nog toevoegen : van de verstotelingen.
— Je hebt verdikkemisse gelijk ook, bekende Jos.
Wij kwamen aan een laag arbeidershuisje, waar voor de deur een hond lag te slapen. Walters moeder kwam naar buiten en wij vroegen haar, of Walter niet thuis was. Hij speelde bij de beek, vertelde ze ons.
Wij liepen verder en bij het bruggetje over de beek zagen we Walter zitten, maar spelen deed hij niet. Toen hij ons in de gaten kreeg, scheen het een ogenblik, dat hij zou weglopen, maar hij bedacht zich en deed alleen alsof hij ons niet zag.
Ik voelde me ineens erg verlegen en wist niet, hoe ik moest beginnen, toen Jos met de deur in huis viel :
— Zeg, Walter, heb je nooit gehoord van de plaatselijke Robbedoesclubs ?
Hij keek ons argwanend aan, maar toen hij ons glunderende gezichten zag, mompelde hij stil :
— Ik lees « Robbedoes » elke week en ik ben zelfs lid van de grote club, maar in een plaatselijke club zou niemand me willen.
— Toch wel ! juichte ik. Met ons tweeën hebben we een club gesticht en wij komen je vragen om het derde lid te worden.
— Maar, ik...
— Niet te maren. Als je wil, hier is mijn hand. Als je niet wil, hier is toch mijn hand.
Hij sprong verheugd op.
— Of ik wil ! jubelde hij. Maar... hou je me niet voor de gek ?
— Zien we er uit alsof we je voor de gek willen houden ?
Beste rakkers en rakkeresjes, heb je nooit gezien, hoe helder een landschap worden kan, als de zon van achter een regenwolk te voorschijn schuift en over de velden wandelt ? Wel, precies zo veranderde het gezicht van Walter. Ik dacht, dat hij zou huilen van vreugde.
— Wel, stotterde hij, aangezien ik je vriend mag worden, zal ik je iets laten zien wat ik alleen weet.
Wat hij ons heeft laten zien en hoe het verder afgelopen is, vertel ik volgende week.

TOON.

OPROEPEN

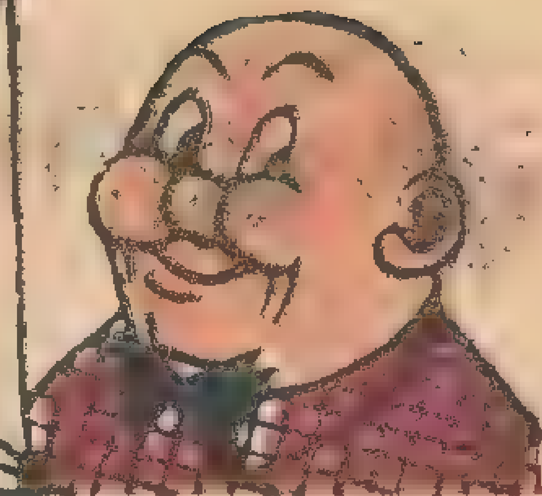
Rakker Daniel Charlier, Kortrijkstraat 150, Menen, zou graag corresponderen met postzegelverzamelaars. Wie schrijft hem ?
Alle jongens uit het Gentse, die belang stellen in het basket-bal-spel, kunnen zich laten inlijven bij de trainer van de « Heirnis Globetrotters » : Bob Vandenbossche, Zalmstraat 55, Gent ; ofwel bij de kapitein ; J. P. Steijvers, Forelstraat 35, Gent. (Je ander oproepje kan niet verschijnen, beste Bob. Je zal wel begrijpen waarom.)

BRIEVENBUS

Walter J., Stekene. — Die planten waren noch voor jou, noch voor Alfons bestemd. Ze moeten dienen als propaganda-materiaal of om het lokaal van de club te versieren. Je moet dus alle kaarten aan de leider geven. Die mag ze echter niet voor zichzelf houden. Je lidkaart zal hij je zeker teruggeven.

de BAARD en de KALE

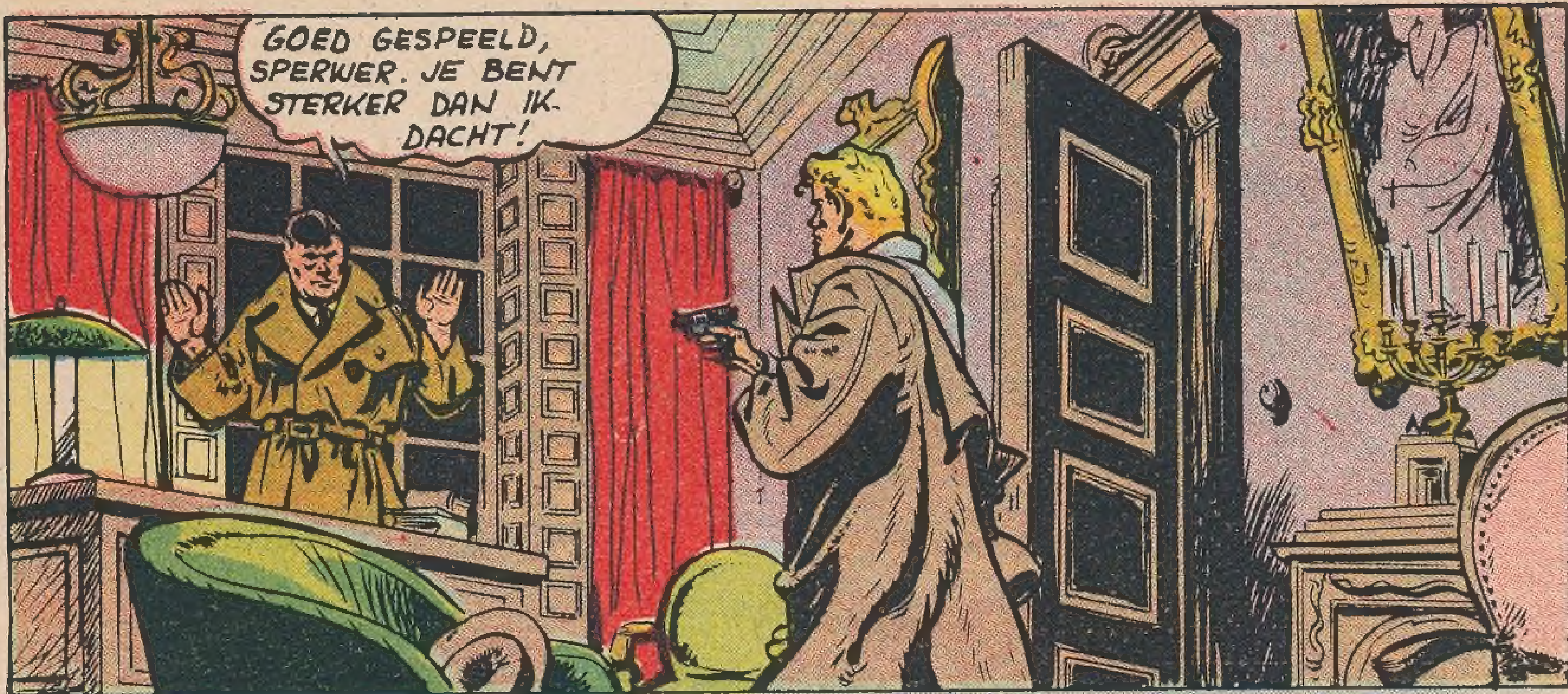

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

ERIK IS ER IN GESLAAGD IN HET HOOPDKWARTIER DER "ZEVEN PIJLERS" BINNEN TE DRINGEN EN HEEFT HAWKINS ONDER SCHOT.

Schoten knallen

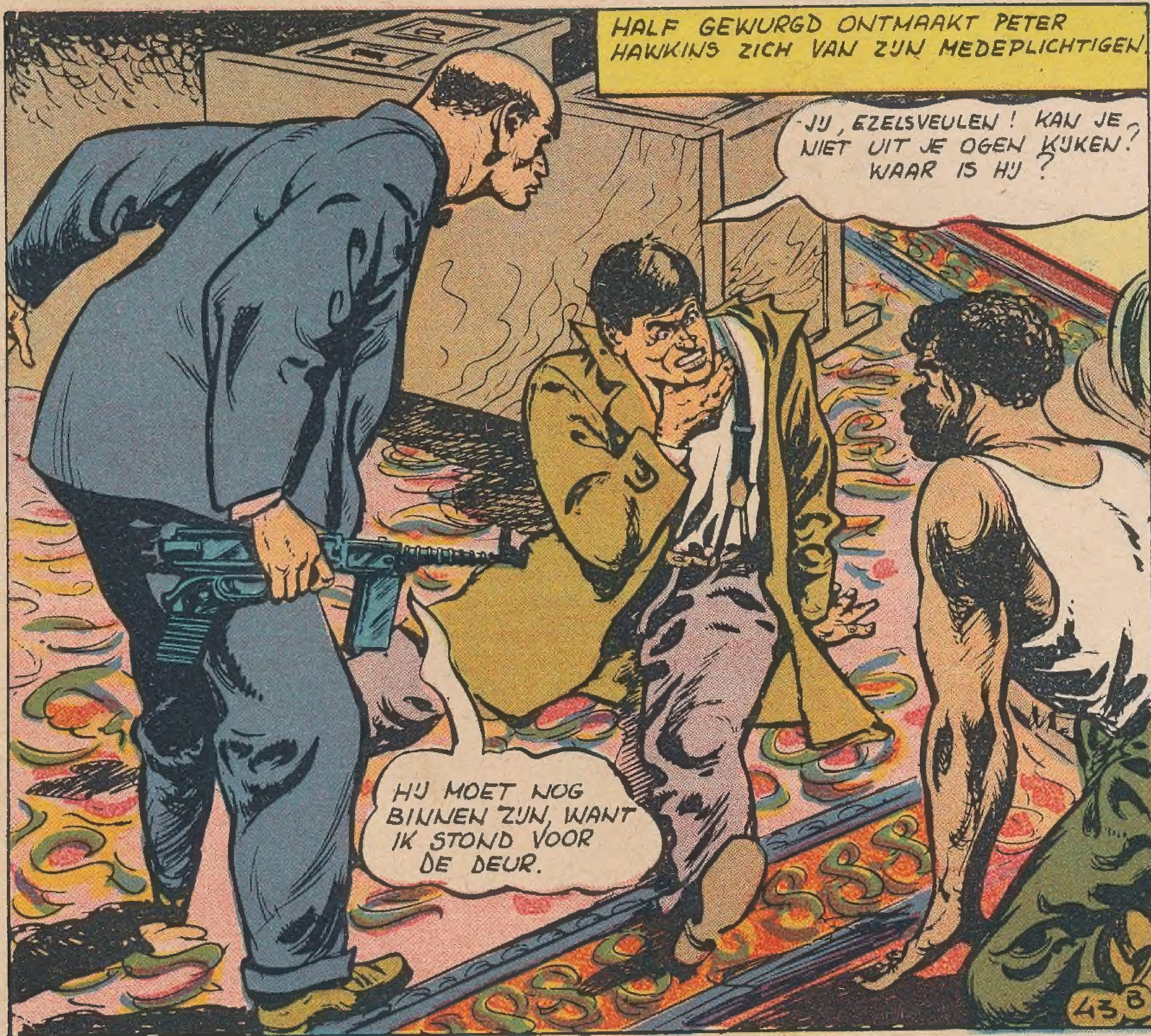

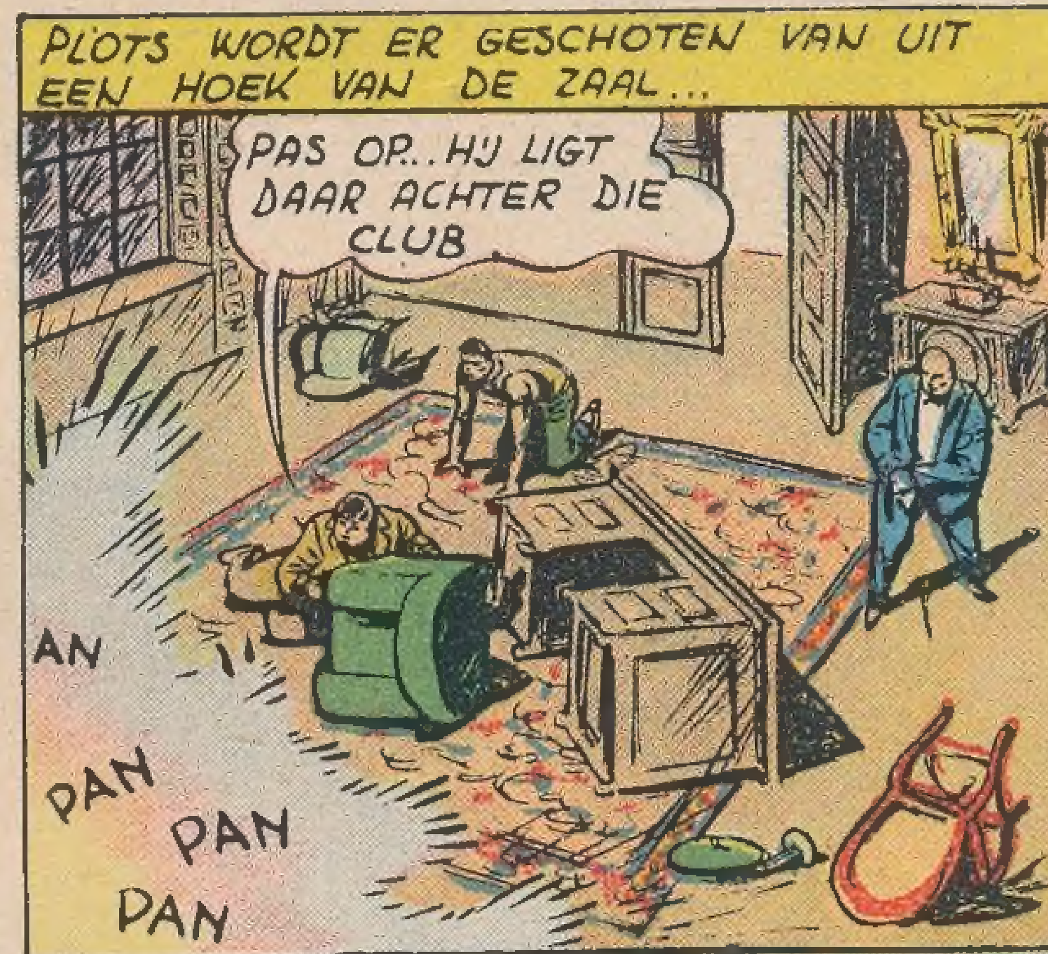

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

KORDAAT, PROFESSOR BOLS EN DE ONTSNAPTE BOSMENSEN MENEN IN EEN VALSTRIK GEVALLEN TE ZIJN EN LOPEN NAAR HET KREUPELHOUT OM ZICH TE VERDEDIGEN.

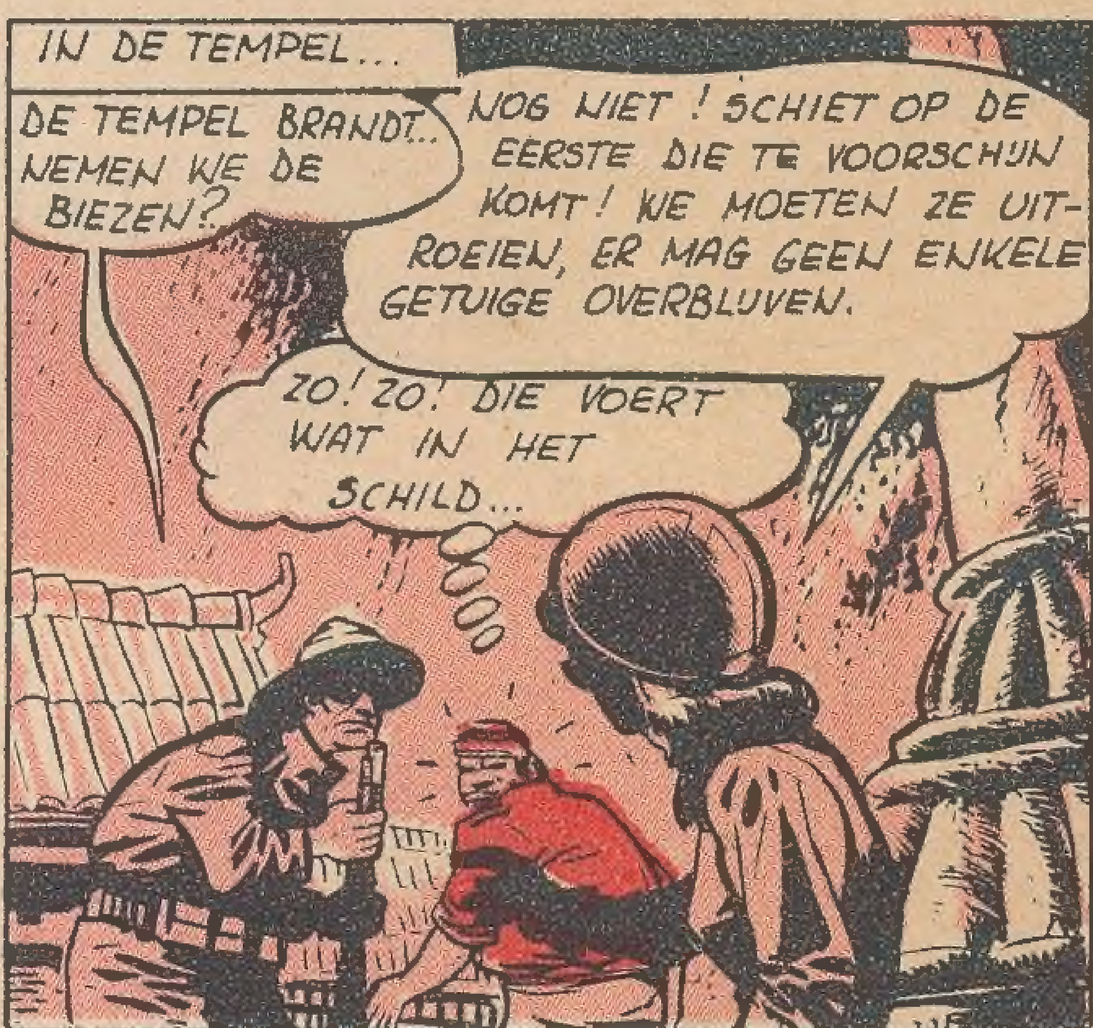

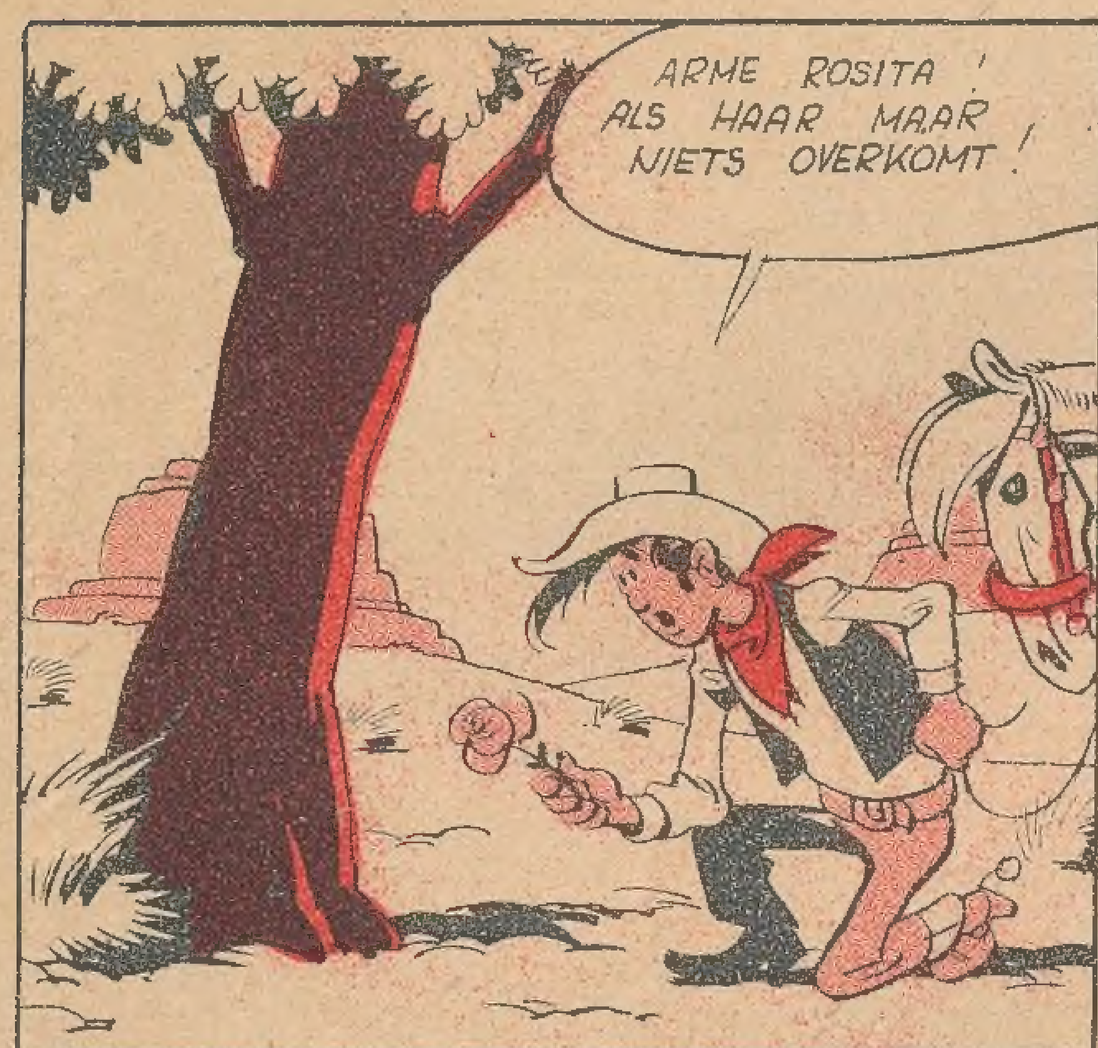

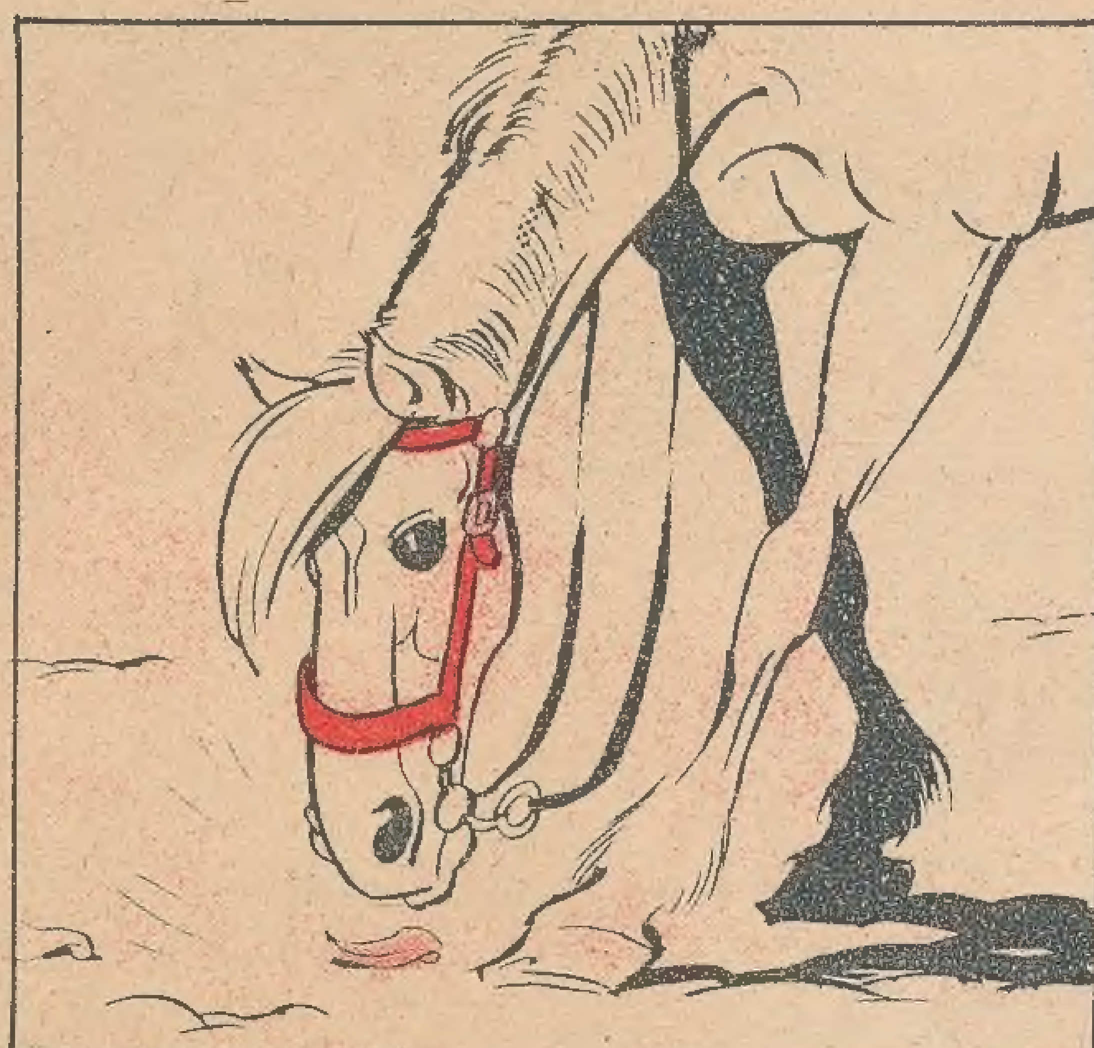

LUCKY LUKE

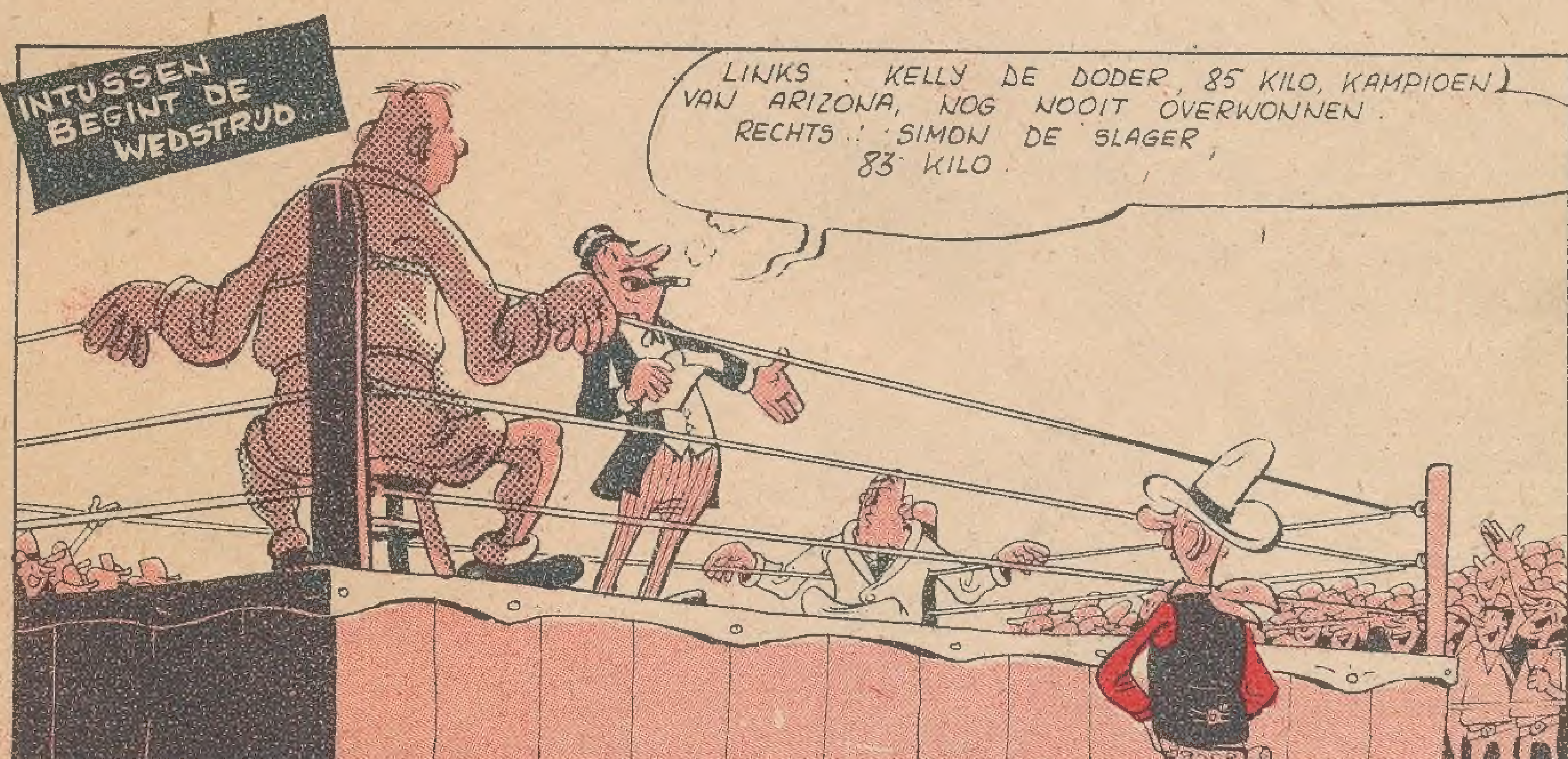
ROSITA IS ONTVOERD, LUCKY LUKE WIL
HAAR TERUGBRENGEN VOOR DE MATCH BEGINT.

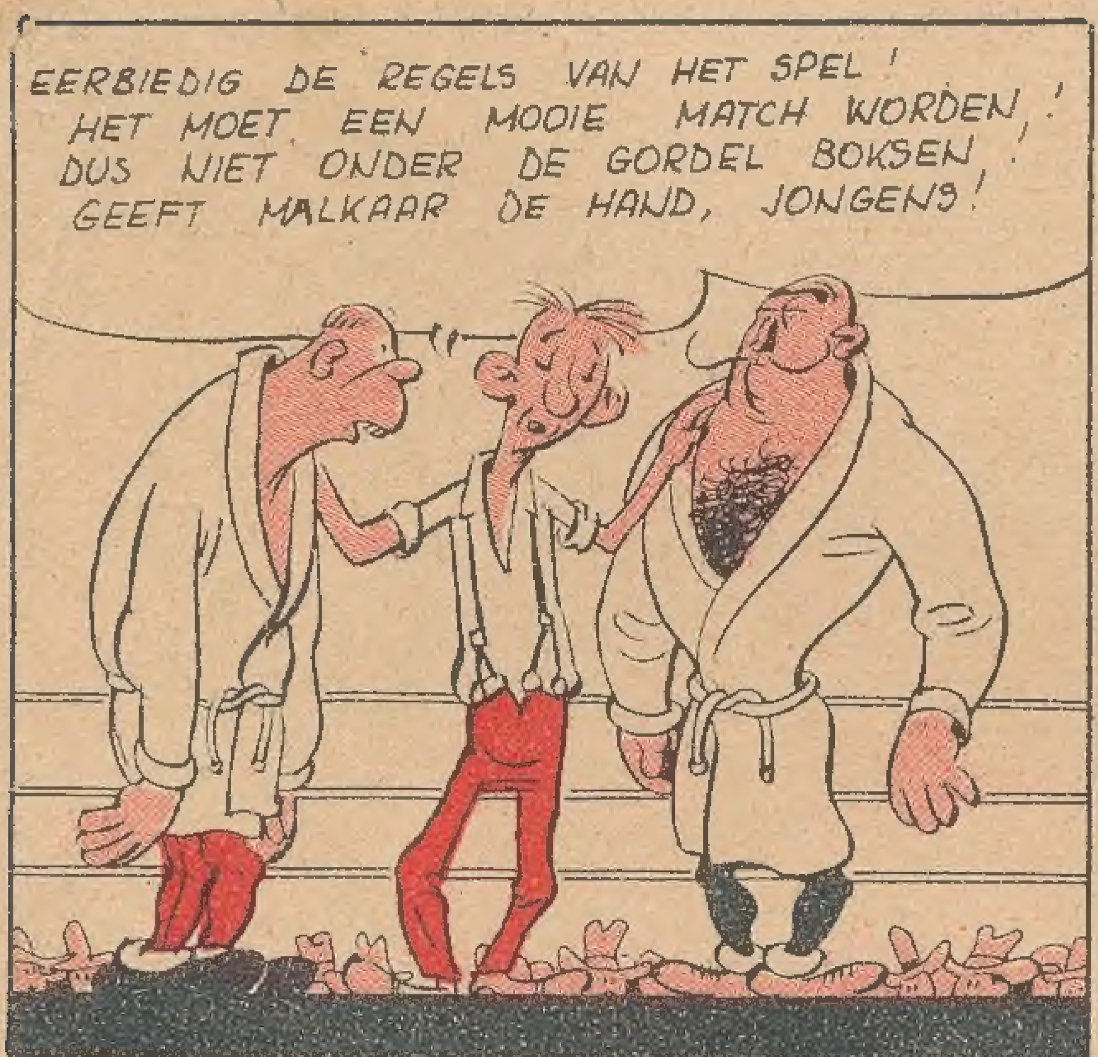

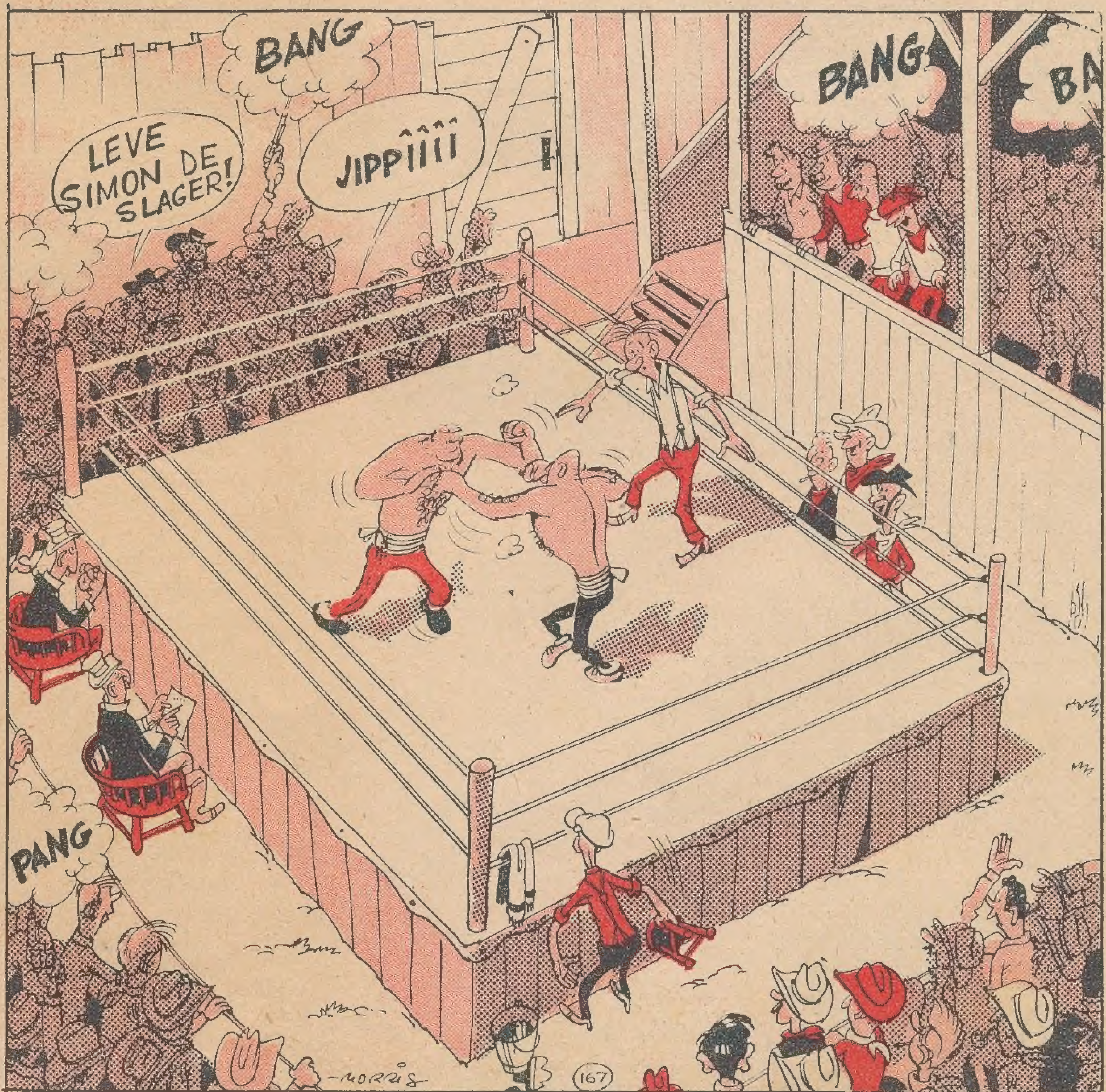

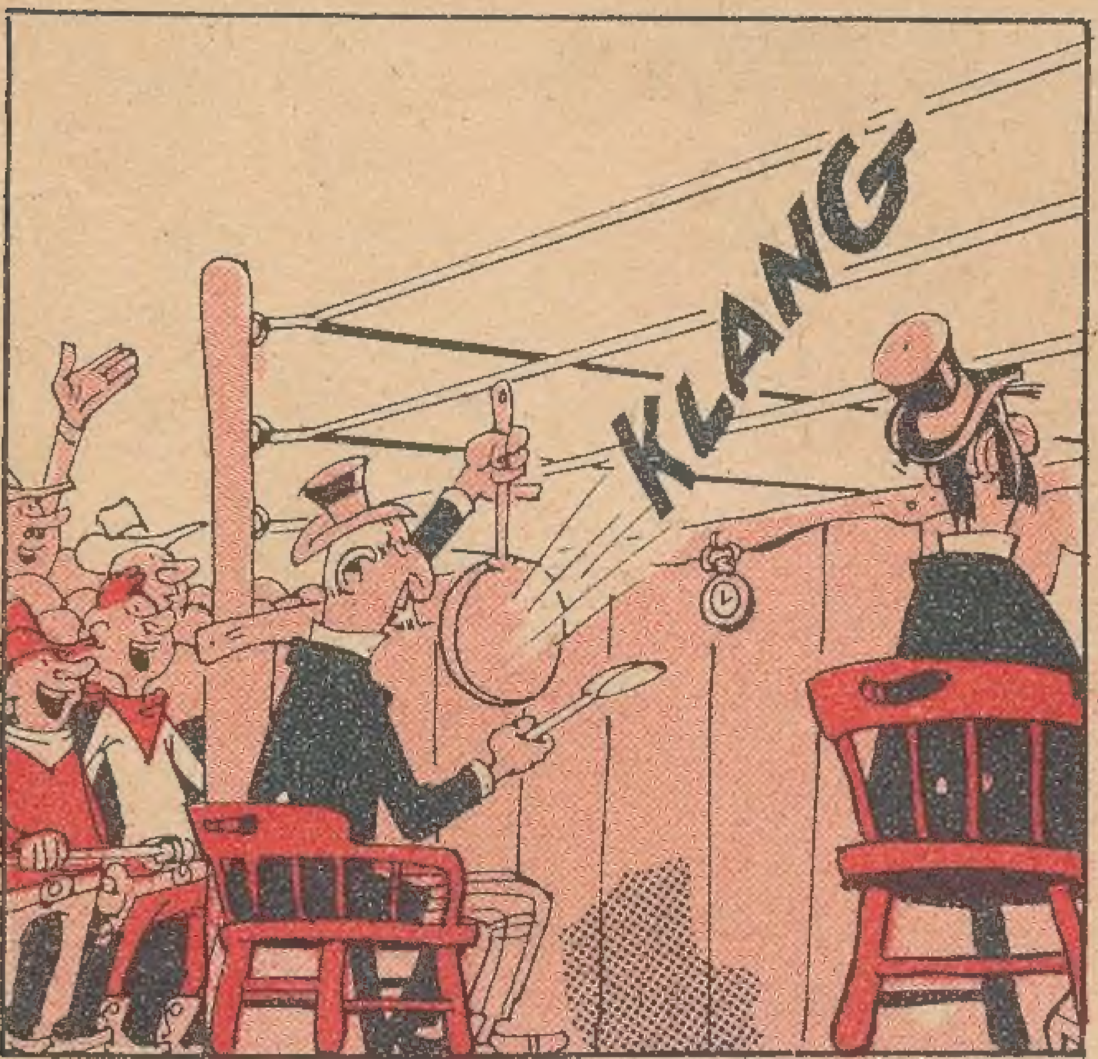

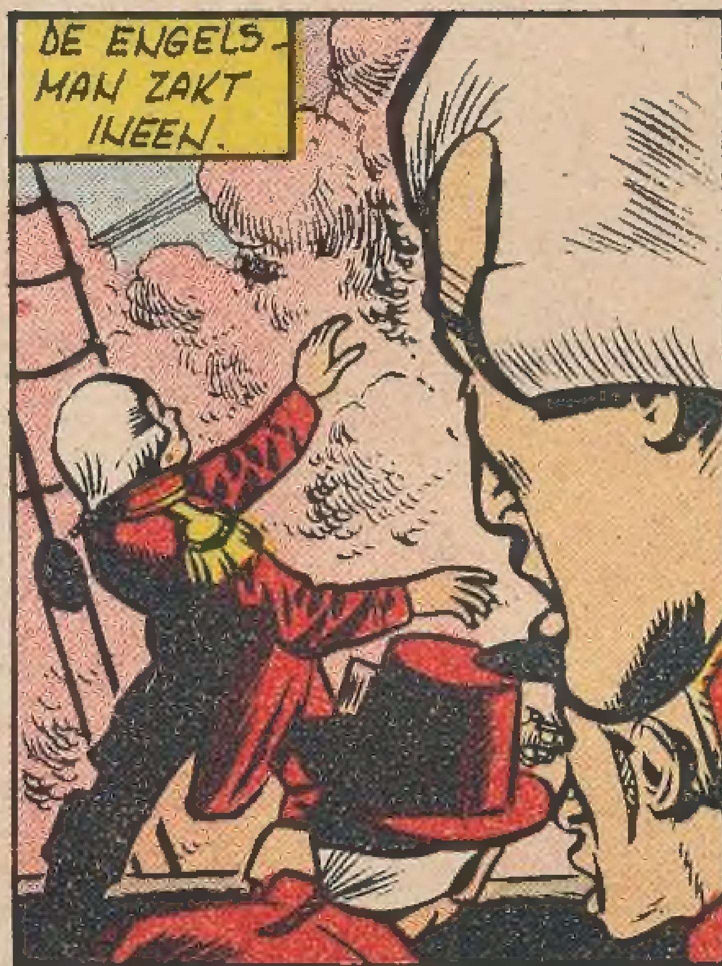

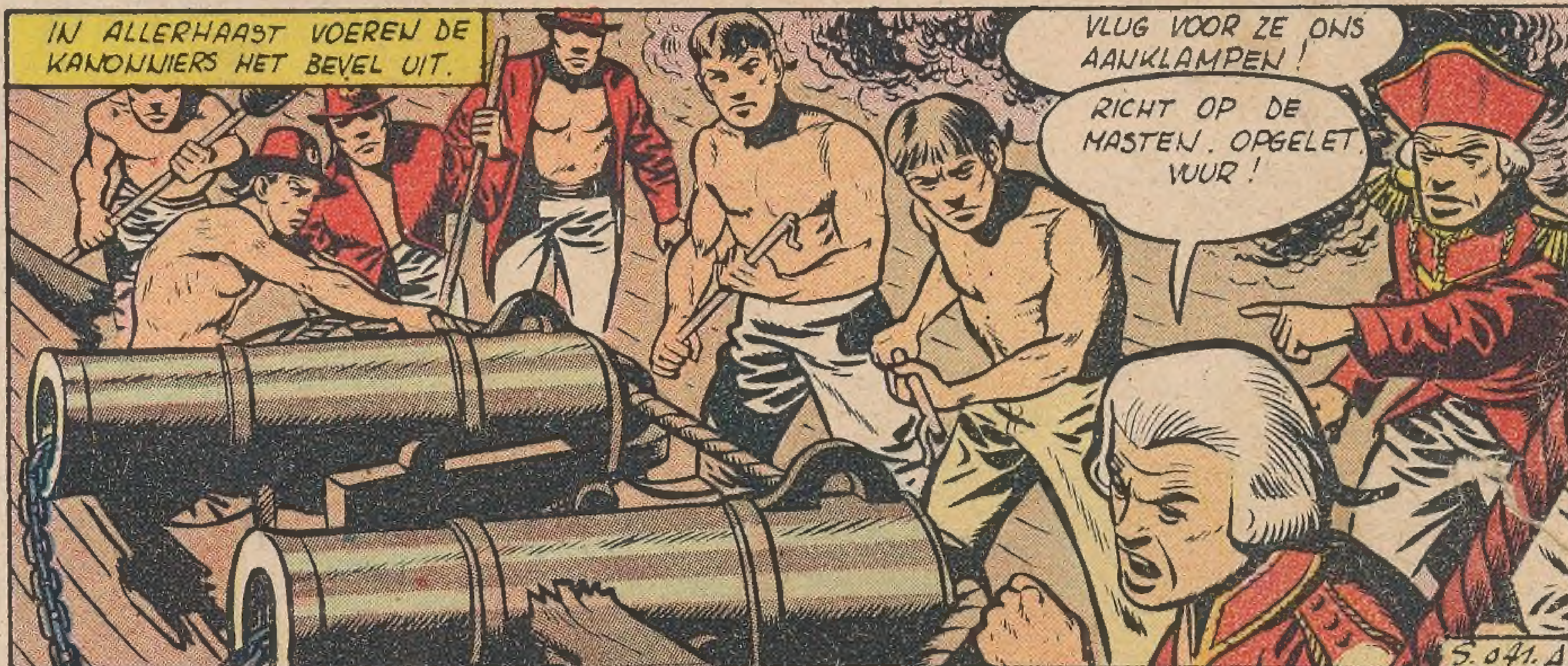

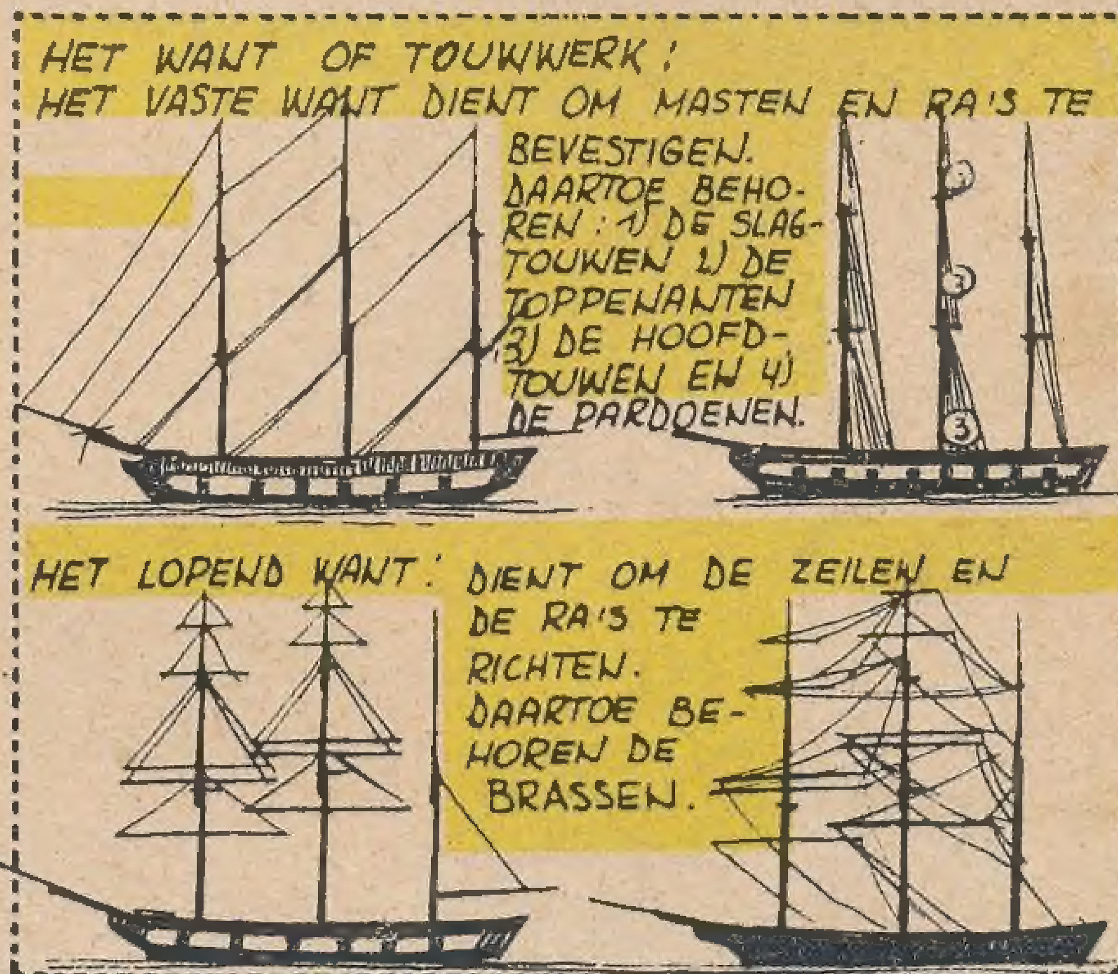

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.